

Sermo primus de prima parte psal-
mi. Prefatio.

De quidem nudi tertiano quantum me-
minisse dignamur: abundanter refecti
estis. Sed quia nos etiam post longum
sermonem avidissime dimissisti: non putavi-
mus sanctitatem vestram hodierni diei debito frau-
danda: ut hoc sit de debito: illud de lucro.
Psalmus qui lectus est: prope totus figuris
rerum mysticorum contextus: et opus habet non
solum nostrum: sed etiam vestrum non parva inten-
tione: quibus etiam cuncta que dicta sunt: possint
ad litteram religiose accipi. Enumerant enim
et si non omnia: multa tamen opera dei: que nota sunt
omnibus intuitibus: qui norunt et ex his que fa-
cta sunt: et vident illi inuisibilia intellectu
cospicere. Evidem enim fabricam mundi am-
plam quadam ex celo et terra et omnium que in eis
sunt. Et ex huius fabricae magnitudine ac pul-
chritudine fabricatoris ipsius inestimabilem
magnitudinem et pulchritudinem: et si nondum vi-
demus: iam tamen amamus. Non enim cessavit qui
nondum potest nostri cordis puritate conspici: aut
oculos nostros ponere opera sua: ut videntes que
possumus: animum que videre non possumus: ut
ipsius amoris merito aliquando videre possimus.
Tamen in omnibus que dicta sunt: querendus est etiam
intellectus spiritualis: ad quem perscrutandum:
adiuvabunt nos in christi nomine desideria
vestra: quibus quasi manibus inuisibilibus ad in-
uisibilem ianuam pulsatis: ut inuisibiliter nobis
aperiat: et inuisibiliter intretis: et inuisibiliter sa-
nemini. Ergo dicam omnes.

Expósito eiusdem partis.

Benedic anima mea dominum:
Alloquamur omnes animam nostram:
quia omnium nostram anima: per unam fidem
una anima est. Et omnes nos quicumque in
christum credimus: propter unitatem corporis eius
unus homo sumus. Benedic anima nostra do-
minum: pro tantis beneficiis eius: pro tam multis
et magnis muneribus gratiarum eius: que
munera invenimus in hoc psalmo intenti: et
excussa nebula carnalis cogitationis: quantum
possumus erecta mente: et quantum possumus di-
recta acie: et quantum possumus puro oculo cor-
dis nostri: quantum non impedit presens vi-
ta: quantum non occupat rerum presentium deside-
ria: quantum non excecatur cupiditas seculi. Ere-
cti ergo audituri sumus magna: leta et pulchra:
desiderabilia: et plena leticie gaudiorumque
munera eius: que iam ille qui conceperat istum
psalmum videbat animo: Et ipse visionis ex-
ultatione ructabat dicens: Benedic anima mea

dominum. Bene deus meus magnificatus
es nimis. Et deus magnifica que dicitur
est. In quibus magnificis: non utique nisi ille
laudandus est auctor omnium magnificorum.

Confessionem et decorem induisti: O
domine deus meus qui magnificatus es nimis: unde
magnificatus es nimis: Nonne semper magnus?
Nonne semper magnificus? Numquid perfectus non
es ut crescas: Numquid deficiis: ut aliquando mi-
nuaris? Sed quia es quod es: et vere es: utique no-
men tuum dixisti famulo tuo Moysi: Ego
sum qui sum: utique magnus es: et magnitudo
tua sempiterna est: nec cepit: nec desinit: nec
ab initio temporis incipit: nec usque ad finem temporis
excurrit: nec in medio aliquid patitur: incommu-
tabilis enim magnitudo est. Quod ergo magnifi-
catus es nimis: Alius psalmus admonet nos.
Aut enim: Adificata est scientia tua ex me. Si re-
cte dicit: mirificata est scientia tua ex me: re-
cte dicit: magnificatus es nimis domine deus meus
ex me. Sed hoc adhuc est querendus: Ex me ergo magnus sit.
Bocet nos aliquid et quotidiana oratio salu-
tis nostre: Sanctificet nomen tuum: quoti-
die petimus: quotidie rogamus ut fiat. Si
nos quisque interroget: quid est quod petitis: ut
sanctificet nomen dei: aliquando enim sanctum non
est ut modo sanctificet: et tamen nisi velimus
fieri: non peterem ut fieret. Alia enim gratula-
tio: alia oratio. Gratulamur ex eo quod est:
oramus ut sit quod nondum est. Quid est ergo: san-
ctificet nomen tuum: Et intelligamus quod hic dic-
tum est: Bene deus meus magnificatus es ni-
mis: hoc est: sanctificet nomen tuum: sanctum
sit apud homines nomen tuum. Sanctum est enim
semper nomen tuum: sed quibusdam immundis
nondum est sanctum nomen tuum. Dicit enim apostolus:
Omnia mundum immundis autem et infide-
libus nihil est mundum. Si immundis et infide-
libus nihil est mundum: quero causas. Sed quibus-
dam immundis nondum est causa: sed polluta
sunt inquit eorum et mens et conscientia. Si nihil
est mundum eis nec deus: nisi forte putat mundum
videri deum illis qui quotidie blasphemant
eum. Si mundum est placeat: si placet laudet. Si
autem blasphematur displicet: et si displicet: quod
tibi pro mundum esse que tibi displicet: Quid ergo ro-
gamus: Sanctificet nomen tuum: in illis homi-
nibus: qui per infidelitatem nondum habent no-
men dei sanctum: quibus nondum est ille sanctus
qui per se et in se et in sanctis suis sanctus est:
Rogamus pro genere humano: rogamus
pro orbe terrarum: pro omnibus gentibus quotidie
sedentibus et disputantibus: quia non rectus

Alia fra.
et vehementer.

Alia fra.
et dno.

Marginal notes on the left side of the page, including the number 'CII' at the top and various small text fragments.

deus: et non recte iudicat deus: ut aliqui ipsi se corrigant: et rectum cor ad illius rectitudinem ducant et adherentes eidem de recto ad rectum: non iam vituperent: sed placeat rectis rectus: quia quod bonus deus israel sed rectis corde. Ergo cum videret iste qui cecidit: iste ipse noscitur: id est corpus christi membra christi: cum videret quanta profiteretur deus generi humano: cui antea aut nullus: aut falsus: aut non tam magnus videbatur deus in opibus suis eum videns: *Bene deus meus inquit magnificatus es nimis: id est qui non duz te intelligebam: intelligo te magnam. Magnam semper etiam occultus: sed mihi tunc magnam quam apparuisti factus es manifestus. Magnificatus es ergo ex me: quoniam muricata est scientia a tua ex me. Mira enim facta est ex me. Ergo illam miroz conuersus ad illam. Illa autem et si non conuertat: et si non post quersionem auertat integra permanet. Sed ego iam magnus factus in ea: et ex diminuto factus integer in ea: miroz quod non noueram: non quod modo magnam factum est ex quo didici: sed quia magnam factus sum ex quo didici. Audi iam: Et ubi videtur magnificatus deus nimis: Semper magnus magnificatus nimis in operibus suis ad nos. Confessionem et decorum induisti. Ante decorum confessionem posuit: decus in pulchritudine. Queris pulchritudinem: bonam rem queris. Sed quare queris pulchritudinem o anima? Ut amet te sponsus tuus. Etenim displices ei feda. Ille autem qualis est: Speciosus forma pro filijs hominum. Osculari vis feda pulchrum: sed non attendis: quia tu iniquitatis plena es. Diffusa est gratia in labijs tuis. Sic enim de illo dictum est. Speciosus forma pro filijs hominum: diffusa est gratia in labijs tuis: propterea adolescentule dilexerunt te. Est ergo quidem formosus: est quidem pulcher pro filijs hominum: Et si filius hominis tamen pro filijs hominum. Huic tu placeres vis o anima humana: o vna in multis. Audiamus ecclesiam: quia erat illis anima vna et cor unum in deum. Hanc alloquitur psalmus: *Uis ei placere? Non potes quod diu deformis es. Quid facies ut pulchra sis? Propter tibi displiceat deformitas tua: et tunc ab illo ipso cui vis placere pulchra mereberis pulchritudinem. Ipse enim erit reformator tuus qui fuit formator tuus. Ergo prius attende que sis: ne audeas ire feda in pulchri oscula. Et quid intuens inquit me videbo? Posuit tibi speculum scripturam suam. Legit ibi: Beati mundicordes: quoniam ipsi deum videbunt. Speculum in hac lectione appositum est: vide si hoc es quod**

dixit: si non dum es: gemit ut sis. Renunciabit tibi speculum faciem tuam. Sicut speculum non senties adulatorum: sic nec te palpes. Hoc tibi ostendit miror ille quod es: vide que es: et si tibi displicet: quare ut non sis. Si enim cum feda sis tibi metipsum displices: pulchro iam places. Quid ergo? Quoniam displicet tibi feditas tua: incipis et in confessione: sicut alibi dicitur: *Incipite domino in confessione. Primo accusa feditatem tuam: Feditas enim anime de peccatis: de iniquitatibus. Accusando feditatem tuam incipe confiteri: a confessione incipis decorari. Quo decorate nisi specioso forma pro filijs hominum: Est autem et decorum faceret: audeo dicere: amauit et feda. Quid est amauit et fedam? Etenim christus pro impijs mortuus est. Quam vitam tibi seruat iustificato: qui suam mortem donauit et impijs: Ecce pulcher ille et speciosus forma pro filijs hominum: qui iustissimus pro filijs hominum: quoniam veniebat ad fedam: ut faceret pulchram: dicam et hoc: quia in scripturis inuenio: fedus factus est. Non me in hoc audiatis: ne in hoc verbo temere lapsus sum. Sicut enim dixerat: amauit et fedam: non autem quasi congruenter dixeram: quibusdam illi amantibus: nisi mihi testis prederet: et dixi quod dixit apostolus: *Uis nosse quod amaret et fedam? Christus pro impijs mortuus est. Sic et modo quod dixi ut veniret ad fedam: fedus factus est: de formis factus est: quod probabo: quoniam iam mihi pre dixit diuinum eloquium: speciosus forma pro filijs hominum: Sed in ipso diuino eloquio rursus habeo: *Uidimus eum et non habebat speciem neque decorum. Speciosus forma pro filijs hominum: vidimus eum et non habebat speciem neque decorum. Non dixit: non vidimus: et ideo nesciebamus utrum haberet speciem neque decorum: Ecce vidimus et non habebat speciem neque decorum. Ubi ergo illum vidit qui dixit: Speciosus forma pro filijs hominum? Et ubi illum vidit qui dixit: Non habebat speciem neque decorum? Audi ubi eum vidit qui dixit: speciosus forma pro filijs hominum. Luz in forma dei esset non rapinam arbitratus est esse se equali deo. Adhuc pro filijs hominum quia equalis deo. Ecce accepi et agnouimus ubi eum viderit qui dixit: Speciosus forma pro filijs hominum. Respondent enim nobis. Ubi eum viderimus queris? In forma dei. Et unde vidisti in forma dei? Quomodo vidisti in forma dei? Quia inuisibilia eius per ea que facta sunt intellecta conspiciuntur. Bene optime accepi: agnouimus: et quem videris: et quem videris: et ubi videris: et ubi videris. Que***

vidisti: Sponsū nostrū. Qualem vidisti: Speciosum forma p̄ filijs hominum. Ubi vidisti: Lū in forma dei esset. Unde vidisti: Per ea que facta sūt intellecta cōspiciunt. Videam⁹ ⁊ de isto quid dicat alius p̄ pheta: sed nō alius spūs. Nō enī discordāt inter se. Exhibuit nobis ille speciosus forma p̄ filijs hoīm: exhibeat ⁊ iste qd̄ ait: Vidim⁹ eū ⁊ nō habebat speciē neq; decorē. Unus Ap̄ls Paulus: p̄pheta vtrūq; cōiūgit: vnū caplm̄ Pauli vtrūq; p̄phete phibet testimoniū. Ibi habeo speciosū forma p̄re filijs hominū: qui cū in forma dei esset nō rapinā arbitratus est esse se eq̄lem deo. Ibi dixit qd̄ vidit: ⁊ alius nō habentē speciē neq; decorē: q; semetipm̄ exinanivit formā serui accipiens: in similitudinē hoīm fact⁹ ⁊ habitu inuentus vt homo: humiliavit se factus obediēs vsq; ad mortē: mortē autē crucis. Merito viderūt eū ⁊ nō habebat speciē neq; decorē. Merito ante crucē agitabāt caput: hinc est totus filius dei: Si filius dei est: descendat de cruce. Sed nō habebat speciē neq; decorē: etiā sic. Q̄ quib⁹ displicet: q; nō habebat speciē neq; decorē: Q̄ agitantē caput ante crucē: ⁊ nō figentes caput ī capite qd̄ pendebat in cruce. Merito nutat insultantiū caput: donec sit eorū caput illeipse cui insultabāt. Ecce resumit decorē ⁊ magnū decorē: Ecce qd̄ dicitur: mun⁹ est q̄ quod fecit. Bicitur: si filius dei est descendat de cruce. Ecce de cruce nō descendit: sed de sepulchro resurrexit. Ergo anima decora esse nō potest: nisi cōfessa fuerit feditatem ei qui semp pulcher: ⁊ p̄pter te ad temp⁹ nō pulcher: ⁊ sic ad temp⁹ nō pulcher ī forma serui: vt nūq; deficeret a pulchritudine que est ī forma dei. Ergo tu ecclesia hēs decorē: B̄ ⁊ tibi ī canticis canticorū Q̄ decora inf̄ mulieres. Bicitur de te: Que ē ista que ascendit dealbata: Quid ē dealbata: Illuminata nō dealbata: sic fuscata: quē admodū se dealbāt femine q̄ volūt videri quod nō sūt: nō dealbata sicut paries dealbatus. Bestruet enī sicut dicit Ap̄ls paries dealbatus: hypocrisis et simulatio. Paries dealbat⁹: foris tectorū: int⁹ lutū. Nō ergo illa sic dealbata: s; dealbata illuminata: quia nō p̄ se alba. Prius inquit sui blasphem⁹. Et itē: Fuim⁹ enī ⁊ nos aliqñ natura filij ire sicut ⁊ ceteri. Accedit gratia illuminās ⁊ dealbās primo nī gra fuisti: sed facta es alba ex gratia illius.

Fuisti enī aliqñ tenebre: nūc autē lux ī domino. Bicitur ergo ⁊ de te: Que ē ista q̄ ascendit dealbata: iam mirabilis: iam vix cōteplabilis. Admirantē est enī dicere: que est ista que ascendit dealbata: taz pulchra: tā luminosa: tam sine macula ⁊ ruga. Nōne ista ē que iacebat in ceno iniquitatū: Nōne ista est que iacebat in fornicatione idolorum: Nōne ista est que imūda erat ī omni cupiditate desiderioq; carnali: Que est ergo ista que ascendit dealbata: Attende qd̄ sit ille qui p̄ te fact⁹ est: nō habes speciē neq; decorē: ⁊ intelligis hui⁹ claritatis honorem. Si miraris illi⁹ humilitatē propter banc: noli iam mirari hui⁹ celsitudinē p̄pter illum. Quāte felicitatis est ista dealbata: vt et cū esset nigra: pulchz ad se deponeret qui p̄ impijs moreret. Ergo induit se dñs deus noster cōfessionē ⁊ decorē induit se ecclesiam. Ipsa enim ecclesia cōfessio ⁊ decus. Ante cōfessio: postea dec⁹. Confessio peccatorū: decus recte viuentium: Confessionem ⁊ decorē induisti. Circūamictus lumē sicut vestimentum. Ipsa est vestis eius de qua iā dixi: nō habēs maculaz neq; rugā. Lux vocat⁹: ⁊ iā hoc dixi: fuistis aliqñ tenebre: nūc autē lux ī dño. Nō ergo in vobis: nam tenebre in vobis: lux autē in dño. Ergo circūamictus lumen velut vestimentū. Extēdens celū sicut pellē: Quō fecit hoc vt indueret se sicut vestimentū lumē ecclesiam: Enumerare vult figuratis quibusdā sacramentis: quō lux facta sit ecclesia: quō facta sit sine macula ⁊ ruga: quomō facta sit candida dealbata: fulgēs ī vestitu sponsi sui inherens illi. Quō facta sit audiam⁹. Extendit celum sicut pellē: ⁊ hoc quidem video. Quis enī extendit hoc celū quod nostris carnalibus oculis ituemur: nisi deus: Et extendit sicut pellē. Ad facilitatez rededit si ad litterā accipias. Etenī cū videris istā fabricā magnā: quia cū q̄sq; hominū vnā vel parūā cameram extendit magno molimē: magno labore ac difficultate ac diuturna operatiōe id facit: ne huiusmodi laborē in dei operibus infirmitas suspicaretur humana: attulit quādā facilitatem p̄ tua capacitate: vt sic quodāmodo incipias credere facile opantem deuz: ⁊ non putare sic eū extendisse celū: sicut te tectum dom⁹ tue: sed quia tibi facile est extendere vnāz pellem: tā illi facile fuisse extendere tam magnū celū. Mira facilitas:

Alia lra.
† amict⁹ lumie
† vestimēto.

scripture: Quid inuenimus in scripturis sanctis superius: Paulū interroga. Super eminentiore inq̄t viam vobis demonstro. Quā dicit supereminētiore viā: Si liguis hominū loquar et angelorū: caritatē autē non habeam: factus sum velut eramētū sonās aut cymbalū tinniens. Si ḡ i his nihil supereminētius in scriptura sancta inueniri potest q̄ caritas: supiora celi quomō aquis p̄tegūtur si superiora scripture precepta caritatis sunt: Audi quēadmodū. Caritas inquit dei diffusa est in cordibus nostris per spiritū sanctū qui datus est nobis. Jā nomie diffusionis intellige aquas in caritate spiritū sancti. He sūt aque de q̄ bus dicit in quadā scriptura: Et in plateis tuis discurrāt aque tue: nemo alien⁹ cōmunicet tibi. Alieni enī sūt omēs a via veritatis: siue pagani: siue iudei: siue heretici: et mali q̄q̄ christiani. Habere mlti dona possūt: caritatē nō possūt. Hoc ap̄m quale donū est: vt nō loq̄mur de donis alijs foris: q̄ dona habent oēs homines: qui facit solē suuz oriri sup bonos et malos: dona dei sūt: et nō tātū bonis et malis cōmunia: sed etiā bestijs et pecorib⁹. Jp̄m eē: viuere: videre: sētere: audire: et ceteris sūgi sēsuū muneribus dona dei sūt. Sed videte cā quilibus et q̄ multis cōmunia: et cū eis quos nolis imitari. Jp̄sū ingenū acutū habent et pessimi hoies: sollertē artū industriam habēt et turpissimi scenici: diuitias habēt et latrones: cōiugia: filios. Adulti mali habent pulchra dona dei: oīa: nemo negat: s; vide cū q̄b⁹ cōia. Respice ad munera ip̄i eccleie: Adun⁹ sacram̄torū i baptismo: i eucharistia: in ceteris sanctis sacramēt: quale mun⁹ est: Hoc mun⁹ adept⁹ est et Simō magus. Prophetia quale mun⁹ est: Prophetauit et Saul malus rex: et tūc pphetauit cū Dauid sc̄m̄ p̄seq̄ret. Intēdite: non dixi cū p̄secutus fuisset. Fortassis enī eo p̄secuto: penitētiā gessit et dign⁹ fuit spiritu p̄phetādi. Nō p̄secut⁹ neq; p̄secutus: sed p̄sequēs pphetauit. Adisit ad cōphēdēduz Dauid mīstros suos. Dauid vero eo tempore inter pphetas erat: vbi erat et sanct⁹ Samuel. Impleti sūt spū p̄phetie q̄ missi sūt et pphetauerūt. S; forte bono illi aīo venerāt: vel ob necessitatē officij sui: v̄l nō facturi qd iussuz est. Adisit p̄ alios hoc et i eis factū est: et eorū hoc modo aīm interp̄temur. Cū illi tardarēt: venit ip̄e furēs: anhelans cedē: sanguinē sitēs inocētis sancti:

cui etiā ingrat⁹ erat: et ipse implet⁹ est spiritu p̄phetādi et pphetauit. Nō ergo se iactent qui forte sine caritate habuerit h̄ munus dei sc̄m̄: sicut sc̄m̄ baptismū: s; videant q̄lē rationē habituri sūt cū deo q̄ sc̄tis nō sancte vtunt. Ex his erūt q̄ dicturi sūt: In noie tuo pphetauim⁹. Non illis dicet: mentiemini: sed dicet: non noui vos: recedite a me qui opami iniquitatē: qz si habeā omnē p̄phetiā: caritatē autē nō habeā nihil sū. Prophetauit autē et Saul: sed opabat iniquitatē. Quis autē opat iniquitatē: nisi q̄ non habuerit caritatē: Plenitudo enī legis caritas. Ergo p̄tegis in aquis supiora eius. Quid dixit: In oib⁹ scripturis supereminētissimā viā supereminētissimuz locū caritas optiet. Nō ad eā aspirēt nisi bōi. Hāc nobiscū nō cōmunicāt mali. Possūt cōicare baptismi: possunt cōmunicare cetera sacramēta: possūt cōicare orationē: possunt cōicare istos parietes: et istaz cōiunctionē: caritatē nobiscū nō cōmunicant. Ip̄se est enī fons p̄p̄ri⁹ bonorū: p̄p̄ri⁹ sanctorū: Be q̄ dicit: nemo alien⁹ cōmunicet tibi. Qui sunt alieni: Oēs qui audiūt: nō noui vos. Si enī nō cognoscunt: vtiq; alieni sūt qui bus dicit: nō noui vos. Superminēs enim via caritatis tenet eos: qui p̄p̄rie p̄tinēt ad regnū celoz. Ergo p̄ceptū caritatis super celos: sup oēs libros. Et enī subdūf libri: ei militāt oēs lingue sanctorū: ei oīs motus dispensatorū dei et aīe et corpis. Superminens est enim viā: et merito p̄tegit in aquis supiora celi: qz nihil inuenis eminentius caritate in diuinis libris. S; adhuc euidētius audi qd aqua sit. Dixim⁹ enī q̄ caritas dei diffusa sit in cordib⁹ nostris p̄ spiritū sc̄m̄ qui dat⁹ est nobis: diximus etiā in plateis discurrāt aq̄ tue: Et ait mihi aliq;: nō ibi exp̄sse dictū est vtrū caritatē intelligere debeā. Quid si alius aliud aliqd̄ itelligat: Tātū merito qd ait Ap̄ls: Caritas dei diffusa est in cordib⁹ nostris. Uñ: Per spiritū sc̄m̄ qui dat⁹ est nobis. Audiam⁹ dñm magistrū ap̄loz: Si q̄s sitit veiat et bibat. Bicat adhuc: Qui credit i me flumina aque viue fluēt de vētre eius. Quid ē hoc: exponit euāgelista: Hoc autē dicebat inq̄t de spiritu quē accepturi erāt credētes in eū. Spirit⁹ enī nōdū erat datus: qz Jesus nōdū erat glorificat⁹. Ergo fratres si p̄pterea spiritus nōdū erat datus: qz Jesus nōdū erat glorificatus: glorificato Jesu et ascendēte in celos: missus ē spū sc̄m̄.

et caritate impleti sunt apoli: diffusa est in cordibus eorum per spiritum sanctum qui datus est eis: quia superiora celi aquis pretegitur. Et bene quia dominus in celos ascendit ut superior esset celis: et inde mitteret caritatem. Non enim sic depretegit: ut quasi subleuet ab eo quem pretegit. Subleuat quem pretegit non onerat. Ita ergo celos aquis pretegit: ut magis illi diuino spiritu subleuetur. Qui subleuat ursum est: quod subleuat infra est. Illud suspenderit: si pendet. Si ergo illud suspenderit hoc pendet: audi quia hoc celum scripturarum ex caritate pendet. Duo sunt nempe illa notissima precepta dilectionis: in his duobus preceptis: tota lex pendet et prophete. Qui pretegit in aquis superiora est. Qui ponit nubes ascendit et: Accipit et hoc bene ad scripturam. Dominus visibiliter ascendit in celum. Quod posite sunt nubes ascensus celi: Hec cum dixisset: nubes suscepit eum. Habes ite de resurrectione nostra predictum: Et mortui inquit in christo resurgent primi: deinde nos qui viuimus simul cum illis rapiemur in nubibus obuiam christo in aera: atque ita semper cum domino erimus. Habes nubes ascensus celi: ostendat et nubes ascensus celi huius: id est diuinarum scripturarum. Quid est hoc frater? Utinam me dominus de me inter illas qualescunque nubes numerare dignetur: viderit quod nebulosa nubes sum: omnes tamen predicatorum verbi veritatis nubes accipiunt. Quicumque ergo infirmi non possunt ascendere in hoc celum: id est ad intellectum scripturarum: per nubes ascendant. Forte enim et modo factum sit vobis: si aliquid agimus. Si labor sudorque non est infructuosus: ascenditis in celum scripturarum diuinarum: hoc est intellectus earum per predicationem nostram. Quod altum erat celum: in psalmo isto: Nemo enim vestrum videbat: quid esset in figura. Exiit celum sicut pellis: qui pretegit in aquis superiora est. Hoc ipsum quod dictum est: qui ponit nubes ascensus eius: ecce iam intellectus est: quantum dominus donauit predicantibus nobis. Non enim nubes de suo munere pluit: Vos intelligendo ascendite: in intellectu ipso fructificate: ne sitis quasi illa vinea: de qua dicit apostolus per prophetam: Non dabo nubibus meis ne pluant super eam. Accusabat enim quedam vinea quod per visis spinas dederat: non reddiderat dignam gratiam dulci pluuie. Qui enim bona audit et mala operatur: dulci pluuia compluit et spinas generat. Non est ut suspicemur fratres de aliqua terrena et ista visibili vinea dominum locutum. Namque ibi ne sub obscuritate sermonis lateret ex-

cusatio iniquitatis: ipse dominus per ipsum prophetam exposuit cui vinee loqueretur: et de qua vinea ista diceret. Vineam inquit dominus sabaoth domus israel est. Quid vagantur o iniqui corda vestra per montes et colles vinitorum? Floui inquit de qua vinea loquar: non vbi querebam vnam et inueni spinas. Sine causa aliud atque aliud suspicamini et opinamini: nolentes intelligere ut bene agatis. Nam et hoc scriptum est: Noluit intelligere ut bene ageret. Tollite omnes suspiciones vestras de medio: vinea etenim domini sabaoth domus israel est: et homo iuda nouellum dilectum. Dilectum cum plantatum est: damnatum cum spinas creauit. Ergo fratres forte vinea fuit domus israel: et nos non sumus vinea: Cum timore audiamus quod iudeis dictum videmus. Videte quod Apulus terreat ramos insertos de ramis fractis: et in ramis fractis commendat timidam seueritatem: in ramis insertis commendat amandam bonitatem. Noli esse infructuosus in bonitate: ne sterilis sentias seueritatem. Sed non sum vitis dicit mihi. Ubi est domini vox: Ego sum vitis: vos estis sarmeta: pater meus agricola: Ubi est vox apostoli. Quis plantauit vineam: et de fructu eius non percipit: Vineam ergo es: o ecclesia: et habes agricolam deum. Nemo ergo agricola homo compluit vineam suam. Fratres ergo dilectissimi: viscera ecclesie: pignora ecclesie. filii matris celestis audite cum tempus est. Adinatus est deus illi vinee atrocissima comminatione: Non dabo nubibus meis inquit ne pluant super eam: et factum est. Venerunt apostoli ad iudeos: respuerunt eos et dixerunt illis: Ad vos missi eram: sed quia repulsi sunt verbum dei: inquit ad gentes. Videns quod in eodem spiritu dei illo iubente intrinsecus qui habitat in cordibus ipsorum mandatum sit nubibus dei ne compluerent vineam: quam cum expectaret ut faceret vnam fecit spinas. Ideo et nubes fecit ascensus eius: et celum tetendit sicut pellis. Non est quod gramini: auctoritas scripturarum extenta est super orbem terrarum: nubes non desunt: predicant verbum veritatis: exponunt omnia que obscura sunt: ut corda vestra per nubes ascendat. Videte quod credatis: videte quod suscipiat: Post predicato rem veniet iudex: et per dispensatorem veniet ex actor. Qui ponit nubem ascensus eius. Qui ambulat super pennas ventorum. Hoc iam periculosum est accipere ad litteram. Aut que sunt penne vectorum: Aut vero quod in pictura facturi nobis sumus ventos volantes: et alas habentes: Ventus non

Alia lra.
† ponit nubem.
† iuu.

Alia lra.
† ambulat.

est fratres nisi quē sentim⁹: motus quidaz
 ⁊ quasi flatus aeris: impellens qđ pōt pro
 virib⁹. Que pēne ventoz sūt: Sed ⁊ q̄ ale
 dei: Et tñ dictū est: Sub vmbra alaz tua
 rum sperabūt. Lonemur ergo ⁊ hoc acci
 pere ad litterā: veluti pprie factū in crea
 tura ista. Velocitatē verbi fortasse cōmen
 dat scriptura: Be qua velocitate iā pudē
 in alio psalmo locuti sum⁹: vbi scriptū est.
 Usq; in velocitatē currit verbū ei⁹: qz ni
 hil vētis veloci⁹. Hostis oēs quātū illa fa
 cilitas cōmēdabat in pelle. Nihil enī faci
 lius ab hoie q̄ pellis extēdit. Sic ⁊ hic in
 sinuās deū p verbū eius vbiq; p̄item: ve
 locitate motus nihil deserere: quia tu non
 noueras aliqd vēto veloci⁹. Ambulat in
 quit sup pēnas vētoz: id ē velocitas ei⁹ su
 perat velocitatē vētoz. Ut p pennas ven
 toz intelligas velocitatē vētoz. Et verbū
 dei intelligas veloci⁹ oib⁹ vētis. Et sic in
 prima facie cōsideratiōis pulsem⁹ ad ali
 quid interi⁹: ⁊ figurate aliqd nobis indicēt
 iste lre. Vētos quidē intelligim⁹ in figura
 nō absurde aias: nō qz vēt⁹ ē aia: s; qz iuisi
 bilis est vēt⁹: q̄uis res corporea corpa im
 pellēs: tñ qz humani oculi aciez fugit. Est
 aut aia iuisibil: p̄pterea bene intelligimus
 aias vētos. Inde est qđ de⁹ insufflāsē dici
 tur spiritū vite formato homini. Et factus
 homo in aiam viuētē. Ergo vēti: aie in
 allegoria nō absurde accipiūt. Videte au
 tem ne putetis noiata allegoria: panto
 mimi aliquid me dixisse. Nā qđam verba
 qm̄ verba sūt: ⁊ ex lingua pcedūt: cōmu
 nia nobis sūt etiā cū rebus ludicris ⁊ non
 honestis. Tamē locū suū habēt ista vba i
 ecclia: ⁊ locū suū in scena. Nō enī ego dixi
 qđ Paulus ap̄ls nō dixit: cū de duob⁹ si
 lijs Abrae diceret: Que sūt inq̄t in allego
 ria. Allegoria dicit: cuz aliqd aliud videt
 sonare i verbis: ⁊ aliud i intellectu signifi
 cari. Quō dicit agn⁹ christus. Nūqd pe
 cus: Leo christ⁹: nūqd bestia: Petra chri
 stus: nūqd duritia: Mons christus: nū
 quid tumor terre? Et sic mltā alia vident
 sonare: aliō significare: ⁊ vocat allegoria.
 Nam qui putat me de teatro dixisse alle
 goriā: putet ⁊ dñm de amphitheatro dixisse
 se parabolā. Videtis quid faciat ciuitas:
 vbi abūdāt spectacula. In agro securius
 loq̄rer. Quid sit enī allegoria: nō ibi forte
 didicissent homines: nisi in scripturis dei.
 Ergo qđ dicim⁹ allegoriā figurā esse: sacra
 mentū figuratū allegoria est. Et quid h ac

cipim⁹: ascendit sup pennas ventoz: Bi
 rim⁹ bene accipi figurate vētos animas.
 Penne ventoz: penne aiaz que sūt: nisi
 a quib⁹ sursum attollūt: Penne ergo aia
 rum virtutes: bona opa: recta facta: In
 duabus alis habēt oēs pēnas. Dia enim
 p̄cepta in duobus p̄ceptis sūt. Quisquis
 dilexerit deū ⁊ primū: aiam habet penna
 tam liberis alis: sc̄to amore volantē ad to
 minū. Quicunq; implicat amore carnali
 viscū habet in penne. Nā si aia nō habet
 alas ⁊ pennas: vnde ille gemēs in tribula
 tiōib⁹ dicit: Quis dabit mihi pēnas sicut
 columbe: Et sequit: Et volabo: ⁊ req̄scā.
 Itē alio loco: Quo ibo a spiritu tuo: ⁊ q̄
 a facie tua fugiā: Si ascēdero in celum tu
 ibi es: si descēdero ad isernū ades: Si ac
 ceperō pēnas meas sicut colūba ⁊ volabo
 in extrema marī. Tāq; diceret: sic possū fu
 gere a facie ire tue: si accēpo pēnas vt co
 lūba: ⁊ volauero i extrema marī. In extre
 ma marī volare ē spem iā p̄tendere in finē
 sc̄cti: quō ille qui ait: Hoc labor est añ me
 donec introeā in sanctuariū dei: ⁊ intelli
 gam in nouissima. Et quō venit in extre
 ma maris: etiā acceptis pennis: Etenī il
 luc inquit man⁹ tua deducet me: ⁊ p̄ducet
 me dextera tua. Nā ⁊ cū pennis meis ca
 sura sū nisi tu deducas. Ergo alas habēt
 bonas: ⁊ liberatas: ⁊ nullo visco obligatas
 anime bene opantes p̄cepta dei: habētes
 caritatē ⁊ consciētia pura: ⁊ fide nō ficta.
 Sed q̄stūis sint p̄dite virtutibus carita
 tis: quid ad illā dilectionē dei: qua sūt di
 lecte: etiā cū visco essent implicatē: Ma
 ior ergo in nos dilectio dei q̄ nostra i illū.
 Nostra dilectio penne nostre sūt: sed ille
 ambulat sup pennas ventoz. Jam dice
 bat quibusdā Ap̄ls: Flecto genua mea p
 vobis ad patrē: vt det vobis sc̄dm interi
 orē hoīem habitare christū p fidē in cordi
 bus vestris: in caritate radicati ⁊ fundati.
 Jam dat illis caritatē deus: iam dat illis
 alas ⁊ pennas: vt possitis inquit cōprehē
 dere que sit latitudo: lōgitudo: altitudo ⁊
 pfundū. Fortassis crucem dñi significat.
 Erat enī latitudo in qua porrecte sūt ma
 nus: longitudo a terra surgens in q̄ erat
 corpus infixuz: altitudo ab illo diuexo li
 gno sursum qđ eminet: pfundum vbi fixa
 erat crux: ⁊ ibi omnis spes vite nostre. La
 titudo enī est in bonis opibus: longitudo
 in pseuerando vsq; in finē: altitudo pro
 pter sursum cor: vt oīa bona opa nostra in

quibus pseueram⁹ vsq; in finē habētes la-
titudinē qua bene opariur: et longitudinē
qua pseueram⁹ vsq; in finē: nō faciam⁹ ali-
quid nisi spe celestiu p̄mior. Ipsa est enī
altitudo: nō hic querere mercedē: sed sur-
sū: ne dicat nobis: Amē dico vobis pce-
perūt mercedē suā. Profundū aut qd̄ di-
xi vbi fixa erat ps crucis et nō videbat: in-
de resurgēbat que nō videbant. Quid est
qd̄ occultū est: et nō publicū in ecclia: Sa-
cramētū baptismi: sacramētū eucharistie.
Opa aut nra bona vidēt et pagani: sacra-
mēta vero occultant illis: Sz ab his que
vidēt surgūt ad illa que nō vidēt: sicut a p-
fundo crucis: qd̄ i fra figit surgit tota crux
que apparet et cernit. Et quid postea: Luz
hoc dixisset Ap̄ls adiecit: scire etiā supe-
minentē sciētā caritatis christi: cū iam di-
ctuz fuisset in caritate radicati: et fundati.
Amatis enī christū: et ideo in cruce opami-
ni. Sed nūquid amatis q̄tū vos ille ama-
uit: Amādo aut q̄tūcunq; amatis: vola-
tis ad ipm: vt cogoscat quēadmodū ipse
vos amauerit. Hoc est vt sciatis supemi-
nentā caritatis christi. Amatis enim vos
q̄tū potestis: et volatis q̄tū potestis: s̄ ille
ambulat sup pēnas ventoz. Qui ambu-
lat sup pennas vētoz: **Qui facit an-
gelos suos spiritus: et ministros
suos ignē flagrantē.** Et h̄ q̄uis nō
videamus apparitionē angeloz: abscondi-
ta est enī ab oculis nostris: et est in quadaz
re publica magna impatoris dei: tū esse an-
gelos nouim⁹ ex fide: et multis apparuisse
scriptū legim⁹ et tenem⁹: nec inde dubitare
fas nobis est. Spiritus aut angeli sunt: et
cū spiritus sūt nō sunt angeli: cū mittūt fi-
unt angeli. Angel⁹ enī officij nomē est nō
nature. Queris nomē ei⁹ nature: spūs est:
queris officij: angelus est. Ex eo qd̄ est spi-
ritus est: ex eo qd̄ agit angelus ē. Uide il-
lud i hoīe. Nomen nature homo: officij mi-
les. Nomen nature vir: officij p̄co. Nō enī
fit p̄co: id est qz hō erat fit p̄co: non qz erat
p̄co fit hō. Sic ergo q̄ erāt iam spūs cōditi
a creatore deo: facit eos angelos: mittēdo
eos nunciare qd̄ iusserit: et ignez flagran-
tem facit ministros suos. Legim⁹ apparu-
isse ignē in rubo: legim⁹ etiā missū ignē de-
sup: et implese qd̄ p̄ceptū est. Adiustrauit
ergo cū ipleret. Cū esset i natura sua erat:
cū egit qd̄ iussum est: ministeriū impleuit.
Sic scdm̄ lram videm⁹ in creatura. Quid
est aut in ecclia figurate: Quō accipimus

Alia lra.
† facis.
† tuos.
† tuos.
† vcentē.

q̄ facit angelos suos spūs: et ministros suos
ignē flagrantē: Spūs spūales dicit. Be-
ne facit angelos suos spūales: id est nūci-
os verbi sui. Spūalis enī oīa iudicat: ipse
aut a nemie diiudicat. Uide spūalē factū
angelū dei: Nō potui inqt vobis loqui q̄i
spiritualibus: sed quasi carnalib⁹. Be spi-
rituali quadā affectione missus est ad car-
nales tanq; angelus de celo ad frā. Quō
dicit et ministros suos ignē flagrantē: ni-
si quō dicit: spiritu feruentes. Sic enim fer-
uēs spiritu: ignis ardēs ē oīs minister dei.
Nōne ardebat Stephan⁹? Quo igne ar-
debat? Et q̄s ille ignis erat: q̄n lapidabat
et p̄ eis a q̄b⁹ lapidabat rogabat. Cū audis
ignis est minister dei: incēsurū illū putas:
Incēdebat licet: s̄ fenū tuū id est carnalia
oīa desideria tua: curat minister dei: predi-
cans verbū dei. Audi illum: sic nos existi-
met homo: vt ministros christi: et dispēsa-
tores ministerioz dei. Quō aut ardebat
cū diceret: Os nostrū p̄t ad vos o Corin-
thij: cor nostrū dilatātū ē: Ardebat et fla-
grabat caritate: et ibat i eos vt incenderet.
Nūc ignē se missurū dās in terrā dicebat
cū ait: Ignē veni mittere i terrā. Quomō
gladiū sic ignē. Gladi⁹ diuidit affectū car-
nalē: ignis absumit. Totū i verbo dei intel-
lige: totū in spū dei cognosce. Incipe fer-
uere caritate p̄ verbū quod audis: et vide
quid in te fecerit ignis minister dei. Qui fa-
cit angelos suos spūs: et ministros suos ig-
nē flagrantē. **Fundauit terraz sup
firmitate eius: nō inclinabit in se-
culū seculi.** Be terra ista hoc accipe ne-
scio vtrū habeat vllū exitū: vtrū recte di-
cat nō inclinabit in seculū seculi: de qua di-
ctum est: Celū et terra transiet: Laboratur
hic si ad litterā queras accipe. Mas q̄ ait:
fundauit terrā sup firmitatez eius: fortasse
quedā est firmitas occulta nobis: que cō-
tinet terraz: et hoc dixit: fundauit. Sup qd̄
firmavit: Sup firmitatē ipi⁹ frē: quā ei sup-
posuit: vt contineret: que latet forte oculis
tuis. Sint ista occulta in creatura: non de
obscuritate creature creator latebit. Que
possumus videam⁹: ex his q̄ videm⁹ illuz
laudem⁹ et amem⁹. Cōuertam⁹ nos ad q̄-
rendū aliquid hic in figura positū. Firma-
uit terram intelligo ecclesiam. Būi est ter-
ra et plenitudo eius. Intelligo eccliaz frā:
Ipsa ē terra sitēs: ipsa est que dicit in psal-
mis: vna enī dicit ex oib⁹: aīa mea sicut ter-
ra sine aqua tibi. Sic terra sine aq̄ tibi: qd̄

Alia lra.
† q̄ fundat.
† stabilitatē
suam.

est: Sities sitiuit aia mea ad te tanq̄ terra sine aqua. Nisi eni sitiatur: si recte irigabit. Nisi creber pluuia diluuuū est: sitiatur optet. Beati eni q̄ esuriūt et sitiūt iusticiā: Et dicat aia mea tanq̄ terra sine aqua tibi: qz dicit alibi: Sitiuit aia mea ad deū viuū. Terram ergo intelligo eccliam. Que est firmitas eius sup quā fundata est: nisi fundamētū eius: An incōgrue intelligim⁹ firmitatē sup quā fundata est terra: fundamētū vbi cōstituta est ecclia: Qd̄ est illud fundamētū: Fundamētū inquit nemo pōt ponere p̄ter q̄ qd̄ positū est: qd̄ est christus Iesus. Ibi ergo firmati sumus: merito ibi firmati: nō inclinabimur in seculū seculi. Nihil eni firmū isto fundamēto. Infirmitas eras: sed firmū fundamētū te portat. In te firmus esse nō poteras: firm⁹ eris semp: si ab illo firmo fundamēto nō recedas. Nō iclinabit in seculū seculi. Ipa est p̄destinata colūna: et firmamētū veritatis. Abysus sicut vestimētū amict⁹ ipi⁹: super mōtes stabūt aque. Ab ierepatione tua fugiet: a voce tonitruu tui formidabit. Ascēdūt mōtes et descēdūt campi: in locū que fundasti eis. Terminū posuisti eis que nō trāsgredient: neq̄ reuertētū te gere terra. Qui emittis fōtes in conuallib⁹: inter mediū montū p̄transibūt aque. Potabunt oēs bestie agri: suscipiet onagri i sitim suā. Sup illos volatilia celū inhabitabūt: de medio petrarum dabūt vocē suam. Rigās montes de supiorib⁹ suis: de fructu operum tuoz satiabitur terra. Produces fenu iymētis: et herbā seruituti hominū. Et educal panē de terra: et vinū letificet cor hominis. Et exhilaret faciē in oleo: et panis cor hoīs confirmet. Satiabunt oia ligna campi et cedri libani quas plātauit: illic pasceres nidificabūt. Fulice domus dux est eoz: Adiuertitis extentum celū: vultis intellectu ascendere. Et ego video quātū altū sit. Duto q̄ mecū cōsideret caritas vestra. Nā iō mltos versus volui pnūciare: vt videat q̄ alta sint posita sacramēta dei: ne fastidiā oblata: ne propterea vilescāt: vt semp quesita et si cū difficultate: cū maiori iocūditate inueniantur. Inter cetera tñ frēs q̄ p̄nt accipi ad

lram: nūqd̄ et hoc qd̄ dictū est: Illic passeret nidificabūt: fulice dom⁹ dux est eoz: Nūqd̄ dom⁹ fulice dux est passerum: Aut dom⁹ fulice dux ē cedroz: Et h̄ eni ibi est: Et cedri libani quas plātauit: illic passeret nidificabūt: fulice dom⁹ dux est eoz. Et quidē latina locutiōe: eoz cedroz nō possum⁹ intelligere. Cedri eni feminini generis sunt. Fulice itaq̄ dom⁹: quō est dux passerū: Hoc eni in ista creatura q̄ oculis nr̄is adiacet: intelligi nullo pacto pōt. Fulicas aut̄ aues esse marinas vel stagnenses nouim⁹. Bom⁹ fulice: sit nid⁹ fulice. Quo nō ergo dom⁹ fulice dux ē passerū: Quare quedā in reb⁹ visibilib⁹ quasi absurdamiscet spūssanc⁹: nisi vt ex eo qd̄ nō possumus accipe ad lram: cogat nos ista spiritualiter querere: Ergo si ad celū intellectu vt dixi: ad extētā pellē vultis ascendere: et nubes fecit ascensionē eius: nubes ista q̄ vobis loquit: iualida est hodie ad omnia ista exponēda. Bate veniā: et si nō vestre mee certe infirmitati. Quiditatē quidē vestrā tantā video: vt semp pati sitis audire. Sz due res sūt: quaz ratio nō cōtēnenda est. Nā et infirmitas corpis nr̄i cōsiderāda est: et ipsarū rerū que exponunt memoria. Interim que audistis cogitate. Quid dixi: Que māducastis: ruminare. Sic enim eritis mūda aialia: et apta epulis dei. Fructum aut̄ vestrū in opibus vestris aduertite. Valde eni male digerit is qui bñ audit: et nō bñ opat: quia dñs de⁹ noster nō deest pascere. Notū est oibus: qz de pane quē accepimus et quē erogam⁹: redditurū sum⁹ rationē optime nouit caritas vestra. Nō eni tacet nobis pagina diuina: aut adulat nos deus. De isto loco q̄ liberi sum⁹: ad vos potest aduertere: et si forte ego minus liber sum: vel oēs qui in hoc loco vobis loquunt si min⁹ liberi sum⁹: certe ipse sermo dei neminē timet. Nos aut̄ siue tinea sumus: siue liberi sum⁹: eū cogimur annūciare qui neminē timet: hoc vobis nō hoies sed de⁹ p̄stitit: vt et p̄ timidos liberū audiat̄. Excusationē in iudicio dei nō habebitis: nisi vos in bonis opibus exercueritis: et eoz que audistis tanq̄ pluuie fructū congruū dederitis. Fructus cōgru⁹ opera bona. Fructus bonus sincera dilectio: nō solum fratris sed et inimici. Supplicem nullū spernas: et cui dare nō potes qd̄ petierit: nō eum spernas. Si potes dare da: si non potes: affabilem te presta. Coronat

Alia fra. e. rabūt i sui sua tea volucres habitabūt i voces Alia nō by. Alia fra. Satiabūt Alia nō by. i derodij

ecclesie. Quid est fundamentum ecclesie: nisi de quo dicit apostolus: Fundamentum aliud nemo potest ponere propter quod positum est quod est christus Jesus: Et ideo tali fundamento suffulta: quid meruit audire: **N**on inclinabitur in seculum seculi. Firmauit terram super firmamentum eius: id est firmauit ecclesiam super fundamentum christi. Mutabit ecclesia si nutauerit fundamentum. Sed vni nutabit christus: qui antequam veniret ad nos et carnem susciperet: omnia pro ipsius facta sunt: et sine ipso factum est nihil: qui omnia continet maiestate et nos in bonitate: Non nutate christo: non inclinabitur in seculum seculi: Ubi sunt qui dicunt perisse de mundo ecclesiam: quando nec inclinari potest: Sed vnde cepit dominus asserere istam ecclesiam: reuelare: incipere: ostendere: diffundere: Unde cepit hoc: Quid erant primos: Quia firmauit terram super firmamentum eius: non inclinabitur in seculum seculi. **A**bysus sicut vestimentum amictus ipsius: Cuius: **A**bysus quid forte dei: Sed iam de amictu eius dixerat: Circum amictus lucis sicut vestimentum. Audio deum luce vestitum: et lux ipsa si volumus nos sumus. Quid est si volumus: Si iam tenebre non sumus. Ergo si de luce vestitus est: cuius rursus vestimentum est abysus: Abysus enim dicitur imensa aquarum copia. Omnis aqua: omnis humida natura atque substantia circumquaque diffusa per maria et flumina et antra occulta: simul vno nomine abysus vocatur. Ergo terram intelligimus de qua dixit Firmauit terram super firmamentum eius: non inclinabitur in seculum seculi. De illo dictum credo: Abysus sicut vestimentum amictus ipsius. Terre enim quasi vestimentum est aqua circumdans eam et contegens eam. Sed aliquando in diluio ita creuit hec vestis terre: ut omnia omnino cooperiret: et transcederet altissimos montes: sicut scriptura testatur: cubitis ferme quindecim. Fortasse ipsum tempus significauit iste psalmus cum diceret. Abysus sicut vestimentum amictus ipsius: Super montes stabunt aque. Id est vestimentum terre: quod est abysus ita creuit: ut etiam super montes aqua staret. Legimus hoc ut dixi factum in diluio. Inde loquebatur nobis propheta: narrabat nobis preterita: annuntiabat futura: Sed si narraret preterita: non nobis diceret: super montes stabunt aque: sed super montes steterunt aque. Preteritum enim tempus pro futuro solet poni in scripturis: ita prouidete spiritu que ventura sunt: quasi iam facta sunt solemus legere.

Alia lra. eius.

Inde est quod illud in alio psalmo nouimus omnes: ubi tamque euangelium recitatur. Foderunt manus meas et pedes meos: diruerunt omnia ossa mea: super vestimentum meum miserunt sortem. Omnia quasi iam facta commemorant que vtiq; adhuc vetera cernebant. Sed quantum potest nostra intelligentia: quantum autem potest tanta occupatio: aut quoniam sic vacat: ut possim pro certo dicere: ita est: Aduertimus sepe prophetas preterito tempore verborum dicere que vetera sunt: in figura autem futuri dicere preterita non facile occurrit legenti. Non audeo dicere non est: sed certe studiosis earum litterarum induxerim quod querant. Si inuenierit: et ad nos attulerit: gratulabimur: adolescentium studiis ociosorum occupati senes: et ex eorum ministerio et nos aliquid discimus. Non enim dedignabimur quoniam christus de omnibus docet. Hoc ergo dicit: Super montes stabunt aque: Propheeta curas futura predicere non narrare preterita: propterea dixit: quia ecclesia futura in diluio persecutionum volebat intelligi. Fuit enim tempus aliquando: quo terram dei ecclesiam dei cooperuerant aque persecutionum: et ita cooperuerant ut non apparerent: nec ipsi magni qui sunt montes. Quoniam enim vbiq; fugiebant: quod non minus apparebant: Et fortasse de illis aquas est vox illa: Saluum me fac deus: quoniam intrauerunt aque usque ad animam meam: Maxime aque que mare faciunt: procellose: infructuose. Non enim quacumque terram cooperuerit aqua marina: secundauit eam potius quam ad sterilitatem produceret. Erant enim et montes sub aquis: quia super montes stabunt aque: propheta resistentes superauerunt auctoritatem omnium vbiq; fortiter euangelizatum verbum dei: cooperuerant eos aque: et super illos stabunt aque: Dicebant: pro me: pro me: et pro me: extinguere non appareant. Dicebant ista: et proualebant super martyres: et fugiebant vbiq; christiani: et fuga quadam occultabantur apostoli. Unde fuga occultabantur apostoli: Quia super montes stabunt aque. Erat potestas aquarum magna. Sed quod diu: Audi quod sequitur. **A**b increpatione tua fugient: Et hoc factum est fratres: ab increpatione dei fugerunt aque: hoc est a pressura montium recesserunt. Jam montes ipsi extant Petrus et Paulus. Quod eminere: Qui ante a persecutoribus promebant: nunc ab impatoribus venerantur. Fugerunt enim aque ab increpatione dei: quia cor regum in manu dei: deflexit quo voluit: iussit pro eos pacem dare christianis: emicuit et eminuit auctoritas apostolica.

et non sint in nobis scismata. Quod sentio sentis: in medio fluit aqua: non habeo quasi primum meum: nec tu primum tuum. Veritas: nec mea sit: propria: nec tua: et ut et tua sit et mea: inter medium motum praesentibus aequae. Audi ipsum motum ut dixi: quod inter medium motum praesentibus aequae. Siue autem ego: siue illi: sic predicam: et sic credidistis. Securus dixit: siue ego siue illi sic predicam: et sic credidistis: inter medium enim motum fluebant aequae. Nulla enim de aequae discordia motum: sed pax: consensus: et societas caritatis. Si quis autem vellet aliud predicare: iam de suo predicaret: non de medio. Et audi quod de illo dicat ab ipso quod emisit fontes in conuallibus: quod loquitur medacium: de suo loquitur. Itaque ne accipere aliquid mons non de medio: sed de suo manans: ait Apolos: Quisquis vobis euangelizauerit propter quod accepistis anathema sit. Et vide quod admodum noluerit de motu presumi: ne forte motus discedat ab aquis per medium currentibus: et aliquid proprium velit influere. Licet si nos: Et quatus motus dixit hoc: quod verberime aequae fluebant: de conualle eius: in hoc voluit ut medios inter motus curreret: et ibi esset fides recta populo: quod inter se medium atque commune apostoli retinebant: Licet si nos inquit. Et tu Paulus potes aliquid aliter predicare. Beatus Paulus quod scio. Audi quod sequitur. Licet si nos aut angelus de celo annunciauerit vobis propter quod accepistis anathema sit. Si veniat motus: aliud euangelizans anathematizet: si veniat angelus aliud euangelizans anathematizet. Unde hoc: Quia de privato vult fluere non de medio. Et hoc forte homo carnali nebula praepedit: et a fonte ceteri ad propriam suam falsitatem redacti possunt facere: nisi quod et angelus. Vere nunc et angelus. Si angelus de proprio fluens in paradiso non esset auditus: non precipitaremur in mortem. Media aequae posita erat hominibus preceptum dei: aqua media: aqua quodammodo publica sine fraude valebat: quod diximus caritati vestre: sine labe: sine ceno fluebat: si ipsa aqua semper biberetur: semper viueret. Cleit angelus lapsus de celo: factus serpens: quod insidiose iam venena spargere cupiebat: emisit venenum de proprio: locutus est de suo: quod qui loquitur medacium de suo loquitur: et miseri audiendo dimiserunt quod commune erat: vni beati erant: et ad suum proprium redacti: cum voluit per se esse filius deo: hoc enim eis dixerat: gustate et eritis sic dii: appetentes quod non erant: quod accepant amiserunt. Ergo fratres ad hoc valeat quod dixi-

mus caritati vestre: propter fontes: ut fluat de vobis: conualles estote: et cum omnibus proferte: quod de deo habetis. Inter medium fluat aequae: nulli inuidiatis: bibite: saturamini: manate: saturate. Ubique ceteris aqua dei habeat gloriam: non hominum priuata medacia.

Sermo tertius de secunda parte eiusdem psalmi.

Prefatio.

Reliquarum partium psalmi huius tractandam debitorum nos esse meminit caritas vestra. Non ergo opus est ut intentionem vestram aliquid primo moueam. Elideo enim vos ad intelligenda sacramenta prophetica omni alacritate suspensos: nec opus est ut intentos faciat sermo meus: quos iam fecit spiritus dei. Hoc potius agamus quod urget. De fontibus emissis in conuallibus: et de aequae inter medium motum praesentibus iam dictum est: sed adhuc usque dictum est: hinc deinceps ordinamur. Sequitur enim.

Expositio eiusdem partis.

Notabunt omnes bestiae silue: Quid potabunt: Aequae praesentibus in medio motum Quid potabunt: Fontes emillos in conuallibus. Et quae potabunt: Bestiae silue. Eadem quod dicitur etiam in ista creatura bestias silue bibere de fontibus et de riuus in motus currentibus. Sed iam quoniam deo placuit talibus rebus figuram abscondere sapientiam suam: non auferre studiosis: sed claudere negligenter: aperire pulsantibus: placuit etiam ipso domino deo nostro ad hoc hortari vos per nos: ut in his omnibus quae velut de corpali: et de visibili creatura dicuntur: quam aliquid spiritualiter absconditum: quod inuento gaudeam. Bestias silue gentes intelligimus: et multis hoc locis scriptura testatur: Sed tamen euidentissima duo maxima occurrunt documenta: quod in arca noe: quod non enim dubitat ecclesia esse praefigurata: non includeret omnia genera animalium: nisi in illa unitate copaginis omnes gentes significarent: nisi forte putamus: si omnia talia penitus diluuium delerent: defutura fuisse deo praeterea iubendi ut terra ea produceret: sic primo verbo eius produxerat. Non ergo frustra: non temere: non aliquid indignum dei vel inopia praeterea iussa sunt animalia illa in arca includi. Nam postea quod venit tempus: iam enim debemus et alterum euidentissimum adiungere testimonium: cum enim venit tempus ut illud quod in arca erat praefiguratum: iam in ecclesia compleret: Petrus apostolus dubitans dare sacramentum euangelicum gentibus incircumcisus: imo non dubitans: sed oino dandus

esse nō putās: qdā die esuriens cū prandre vellet ascēdit vt oraret. Hoc in actibus aploꝝ oib⁹ bñ legētib⁹: ⁊ bñ audiētib⁹ notū est. Illo igit orāte facta est illi mētē alienatio quā greci extasin dicūt: id est auersa mēs eius a cōsuetudine corpali ad visum quendā cōtēplandū alienata a presētib⁹. Tunc vidit vas quoddā veluti lintheum quatuor lincis submitti de celo: vbi erant aīalia oīs generis bestie: et sonuit ei vox: Petre macta ⁊ māduca. Ille aut qui in lege erat eruditus: ⁊ in consuetudine iudāica creuerat: preceptūq; p̄ Moysen dei famulū retinebat: totāq; viam suaz fideliter custodierat: rēdit: Absit a me dñe: nūq; cōmune aliquid intrauit in os meū. Cōmune aut et inīdum dici a iudeis et a lege bene nouerūt q̄ ecclesiasticas lras didicerūt. Et vox ad illū: Que deus mūdauit: tu inūda ne dixeris. Hoc aut factū ē ter: et ablat⁹ ē ille discus qui demōstrabatur ter de celo submissus. Biscus q̄ quatuor lineis p̄tinebatur: orbis terrarū erat in quatuor p̄tibus. Has quatuor p̄tes sepe scriptura cōmemorat orientē ⁊ occidentē: aq̄lonē et meridiē. Ideo qz totus orbis terrarū p̄ euāgelīū vocabatur: quatuor euāgelia cōscripta sūt. Ter aut submissus vas de celo hoc significat: q̄a dictū est apostolis: Ite baptizate oēs gētes in noīe p̄ris ⁊ filij ⁊ spiritus sancti. Inde colligit sicuti tā noscitur duodenarius etiā numer⁹ discipuloꝝ. Nō enī frustra duodecim dñs habere voluit. Et ita numerus ille sacrat⁹ est: vt in locū vni⁹ q̄ ceciderat: nō posset nisi alter ordinari. Quare duodecim apostoli: Quia enī quatuor sūt orbis p̄tes: et tot⁹ orbis i euāgelio vocabat⁹: vnde quatuor euāgelia cōscripta sūt: et totus orbis in nomie trinitatis vocatur: vt cōgreget in ecclesia: quatuor ter ducta duodecim sūt. Ergo nō miremur si de illa aq̄ inter mediū mōtiū p̄trāseuntib⁹ in illa doctrina apostolica fluēte in medio p̄pter cōcordiā cōmuniōis omnes bestie silue bibūt. Omēs enī erāt in arca: oēs i disco: oēs mactat ⁊ māducat Petri⁹: qz Petri⁹ petra: petra ecclesia. Quid ē enī mactare ⁊ māducare? Occidere in eis qd̄ erāt: et in sua viscera assumere. Bisuasisti pagano sacrilegia: occidisti qd̄ erat: dato sacramēto christi incorporasti ecclie: manducaisti. Ipe ergo bestie potāt istas aquas p̄trāseūtes: tñ nō manētes: sed p̄trāseūtes. Omīs enī doctrina q̄ toto isto tēpore dis-

p̄fat trāsit. Inde dic̄ apostol⁹: Et scientia destruet ⁊ p̄phetia euacuabit. Quare ista euacuabunt: Ex pte enī scim⁹ ⁊ ex pte p̄phetam⁹: cū aut venerit qd̄ p̄fectū ē: quod ex pte est euacuabit: nisi forte putat caritas vestra: qz in illa ciuitate cui dic̄: Col lauda hierlm̄ dñm: laude deū tuum syon: qm̄ cōfortauit vectes portaz tuaz: iā p̄firmatis vectib⁹ ⁊ clausa ciuitate: vñ vt iā p̄dē diximus nemo exit amic⁹: ⁊ quo nemo intrat inimic⁹. Quis codex ibi nobis legēdus est: aut tractand⁹ sermo: quēadmodū vobis mō tractat⁹. Ideo mō tractat⁹: vt ibi teneat. Iō mō p̄ syllabas diuidit: vt ibi tot⁹ atq; integer cōtēplet. Non tibi deerit v̄bū dei: s̄ tñ nō p̄ lras: nō p̄ sonos: nō p̄ codices: nō p̄ lectorē: nō p̄ tractatorē. Quō ergo: Sicut i p̄ncipio erat verbū: ⁊ verbū erat apud deū ⁊ de⁹ erat verbū. Nō enim sic ad nos venit: vt inde discederet: qz i b̄ mūdo erat: ⁊ mūd⁹ p̄ eū fact⁹ est. Tale verbū p̄tēplaturū sum⁹. Appetit enī de⁹ deoꝝ in syon. S̄ hoc qm̄: Post pegrinationē finita via: si tñ p̄ finitā viā nō iudici trademur: vt iudex mittat in carcerē. S̄ si finita via sic speram⁹ ⁊ optam⁹ ⁊ studem⁹: ad patriā venerim⁹: ibi cōtēplabimur quod semp laudabim⁹. Nec illud deficiet quod nobis p̄sto ē: nec nos q̄ fruemur: nec fastidiet q̄ māducabit: nec deficiet qd̄ māducabit. Magna illa ⁊ mira cōtēplatio erit. Et quis d̄ illa digne dicet isto tpe cū inter mōtes fluūt aque: Interiz q̄ fluāt aq̄ inter mōtes ⁊ p̄trāseāt: Cū p̄trāseūt aq̄ bibitur in pegrinatioē: ne siti i via deficiam⁹. Potabūt oēs bestie silue. Inde venist⁹: de silua collecti estis. Et q̄lis silua: Null⁹ hoīm ibi p̄trāsibat: qz null⁹ p̄pha illuc miss⁹ erat. S̄ ad arcā p̄struēdā p̄cisa sūt ligna de siluis: inde ligna: inde bestie: ide venist⁹: q̄ bibe. Potabūt oēs bestie silue. Suscipient onagri i sitim suā. Onagros magnas q̄sdā bestias dicit. Quis enī nesciat onagros dici agrestos asinos: Magnos ergo quosdā dic̄ idomitos. Nullū enī habebāt gētes iugū legi: Cluebāt mlte gētes morib⁹ suis: supba iactātia vagātes tāq; i deserto. Et oēs q̄dez bestie iste ita: s̄ onagri positi sūt ad significationē magnitudinis. Potabūt ⁊ ipi in sitim suā. Fluūt enī ⁊ ille aq̄: inde bibit lep⁹: inde onager: lep⁹ paruus ⁊ onager magnus: lepus timidus et onager ferus: vterq; inde bibit: sed quisq; in sitim suā. Nō dic̄ aq̄ lepori sufficio: ⁊ repl

lit onagri: neq; hoc dicit onager: accedat lepus: si accesserit rapies: tã fideliter z temperate fluit vt sic onagram satiet: ne leporem terreat. Sonat strepit' vocis Tulliane: Cicero legit: aliqs liber e: dialogus ei' est: siue ipsius: siue Platonis: seu cuiuscũq; talii: audiit imperiti: infirmi minoris cordis: q; audet illuc aspirare: Strepitus ibi aque z forte turbate: certe tñ tã rapaciter fluentis: vt aial timidũ nõ audeat accedere z bibere. Cui sonuit: In pñcipio fecit deus celũ z terrã: z nõ ausus e bibere? Cui sonat psalm' z dicat: multũ est ad me? Ecce nõ qd sonat psalm': certe occulta sunt mysteria: tñ ita sonat: vt z pueros audire delectet: z imperiti accedat ad bibendum: z satiat ructet in psallendo. Bibunt ergo minores bestie z maiores: sed capaci' maiores: q; suscipiunt onagri in sitim suã. Bibat mior qd dictũ est: Curi diligite vxores vras: sicut z christus dilexit ecclesiã: Adulteres viris suis subdite sunt. Bibat minores: Dicitũ e aut dño: Licet dimittere vxorem omni ex causa: Prohibuit dñs z dixit nõ licere. Nõ scitis inqt qz de' ab initio masculũ z feminã fecit: Quos de' cõiunxit homo si separet. Beinde addidit: Qui dimiserit vxorẽ suã excepta causa fornicatiõis facit eã mechari: z si aliã duxerit mechaf. Cõfirmavit cõpede: hoc expedit colligato: prius ageret ne ligaret. Alligat' es vxori: ne quesieris solutione: sicut' es ab vxore ne quesieris vxorẽ. Si nõdum es onager: z solut' ab vxore: habes ibi qd z lepus bibas: z si accepis vxorẽ nõ peccasti. Biscipuli aut cũ videret dictũ a dño nõ licere villo nõ pter eã fornicatiõis disungi coniugia: si talis est inquit causa cũ vxore: nõ expedit ducere. Et dñs: nõ oes capiunt verbuz hoc. Nã verũ dicitis: q; si talis est causa cũ vxore: nõ expedit ducere. Sz nõ quid soli onagri bibituri sũt: Nõ omes capiunt verbũ hoc: mlti nõ capiunt. Et q; sunt qui capiunt: Suscipiet onagri in sitim suã. Quid est suscipiet onagri i sitim suã: Qui potest cape capiat. Beinde sequit in confectione sua psalmus. Sup illos volatilia celi inhabitabit: Sup quos? Sup onagros: an poti' sup mōtes? Illinc eni sensus iste dirigit: inter mediũ montũ pertransibunt aque: potabunt omnes bestie silue: suscipient onagri in sitim suã: super illos volatilia celi inhabitabũt. Congruentius intelligim' sup mōtes: quia hoc

est etiã huic simile creature. Super mōtes possunt habitare volatilia: nõ sup onagros. Nõ hoc intelligeremus si nõ necessitas cogeret. Sup mōtes ergo volatilia celi inhabitabũt. Et idem aues istas habitare super mōtes: sed multe eaz habitãt in cãpis: mltæ in cõuallib': multe in nemorib': multe i hortis: nõ oes sup mōtes. Sũt qdã volatilia: que nõ habitãt nisi sup mōtes. Spirituales quãdã animas significat hoc nomen. Volatilia spiritualia corda sũt: que aere libero perfuuntur. Gaudet serenitate celi aues iste: sed tñ pastus eaz in montibus illic inhabitabũt. Postis mōtes iam tractati sunt. Mōtes pphete: mōtes apli: mōtes oes p̄dicatores veritatis. Quicumq; vult esse spiritualis: ibi inhabitet: nõ in corde suo aberret: habitet: pferat volãdo. Habem' aues significantes aliqd spirituale. Non frustra dictum est: Renouabitur iuuentus tua sicut aquile. Non frustra dictum est de Abraam: Aues autem non diuisit: Abraam in illo sacrificio satis mystico accepit tria animalia: arietem trimum: vaccam trimã: capram trimã: z turturam: z columbam. Biuisus est aries: et aduersus seiuicẽ partes cõstitute. Biuisa capra: nihilominus aduersus se partes constitute. Biuisa vacca: sic etiam de ipso carne factus est. Et subiecit scriptura. Aues autem nõ diuisit. Beinde dicit: trimus aries: trima vacca: trima capra. Beaiuum etate tacetur. Unde rogo vos: nisi quia significantur in aibus quidã spirituales: quorum etas temporalis p̄pterea tacetur: quia eterna meditãtur z transgrediuntur desiderio: z intellectu omnia temporalia: Spirituales viri qui de omnibus iudicant: et a nemine iudicantur: ipsi soli non diuidũt: in hereses z scismata. In ariete intelligunt p̄positi: ducunt enim greges: In vacca plebs intelligit iudeoz: habuit enim iugũ legis sub quo laborabat. In capra intelligit ecclia d gentibus: quibusdã eni liberis saltim' insultabat z amaro pascibat oleastro. Trima sunt dicta hec animalia: quia tertio tempore gratia reuelata est. Nam primus fuit ante legem: scdm ex quo lex data est: tertium quod nũc est ex q; regnum celoz predicator. Quid ergo dicimus qd aries nõ diuidatur: Nõne episcopi fuerunt auctores scismatũ z heresũ? Porro aut si plebs ipsa nõ diuideret: id e si vacca si diuideret: si capra nõ diuideret

erubissent fortasse illi in diuisionib⁹ suis: et ad cōpagem remeassent. Diuidunt duces: diuidunt et plebes: vt cecus cecū sequat^r et filius in foueā cadat. Nonunt aduersus iuicē. Aues autē nō diuisit. Spūales nō hnt diuisiones: nō cogitāt scismata. Pax est in eis: custodiūt eā in ceteris quātū pnt vbi in alijs deficiūt in se tenent: Si erit ibi inq̄t filius pacis: requiescet sup eū pax vestra: si quo minus: ad vos reuertet. Nō est fili⁹ paucis qui diuidi voluit: reuertet ad te pax tua: qz aues nō diuisit. Veniet et caminus: nā cōseditabi Abraham vsqz ad vesperā: et venit magnus terror diei iudicij. Celspera autē illa finis ē seclī: et camin⁹ ille veniens dies iudicij: Diuisit inf media illa que diuisa erāt etiā camin⁹. Si inf media trāsit camin⁹: alia in dexterā alia i sinistrā sepauit. Sūt ergo quidā carnales et tñ ecclēsie gremio cōtinent: viuētes scdm quēdā modū suū: quib⁹ timemus ne seducāt ab hereticis. Quidē enī carnales sūt: diuisibiles sūt. Aues quippe nō diuisit: carnales diuidunt. Nō potui loqui vobis q̄ si spūalibus: sed quasi carnalib⁹. Et quomō pbat qz carnales diuidūt: Adiungit: Cū enī dicit vnusq̄sqz vestrū: ego sū Pauli: ego autē apollo: ego vō cephe: nōne carnales estis: et scdm hōiem ambulatis: Rogo vos frēs: audite et pficite: excutite vos de loco carnali: p̄gite i turturē et columbā. Aues enī nō diuisit. Sed quicūqz talis p̄māserit: et scdm quēdā modū vite aptū carnalibus: et de gremio ecclēie nō recesserit: et nō fuerit seduct⁹ ab hereticis: vt ex cōtraria pte diuidat: veniet camin⁹ et ad dexteram ponet: sine camio nō poterit. S; si caminū pati nō vult: p̄gat in turturē et columbā. Qui pōt cape capiat. Si at nō sic erit: et edificauerit sup fundamētū: ligna: fenū: stipulā: id est amores seculares fundamētō fidei sue supedificauerit: tñ si in fundamētō sit christ⁹: vt primū locū ipse habeat i corde: et ei nihil oīno anteponat: portant et tales: tolerant et tales: veniet camin⁹: incēdet ligna: fenū: stipulā: ipse autē inquit saluus erit: sic tñ quasi p ignē. Hoc agit camin⁹: alios in sinistrā separabit: alios i dexterā quodāmodo eliquabit. Aues autē non diuisit. Sed aues videāt: si aues tales sūt que sup mōtes illos inhabitēt: non debēt se qui altitudinē cordis sui: de quib⁹ dicit: Posuerit i celū os suū. Ne a vētis tollant: in mōtib⁹ requiescāt. Habeāt auctoritatē

sanctoz: requiescāt in mōtib⁹: in Ap̄lis: in p̄phetis. Illic inhabitēt tales aues: quia in mōtib⁹ petras inueniūt: firmamēta que dam p̄ceptorū. Sicut enim vna illa petra christus verbū dei: sic mltā verba dei: multe petre: et iste petre in mōtib⁹. Vide aues ibi habitātes. Sup illos volatilia celi inhabitabūt. S; noli putare qz ista volatilia celi auēratē suā sequāt. Vide qd dicat psalmus. De medio petrarū dabūt vocē suā: Nō si dicā vob credite. Hoc enī dixit Licero: hoc dixit Plato: h dixit Pythagoras: qz vestruz nō irridebit me: Ero enim auis q̄ nō de petra emitto vocē meā. Quid mihi vnusquisqz vestrū debz dicē: Hoc dz dicere ille q̄ sic instruct⁹ est: Si qz vob euāgelizauerit p̄ q̄ accepit anathe ma sit. Quid mihi dicit d Platone: et d Licerone: et d Virgilio: Habes an te petras mōtiū: d medio petraz mibi da vocē tuā. De medio petrarū dabūt vocē suā. Audi an qz petre audiūt: audiāt qz et i illis multis petris petra audit: Petra autē erat christus. Audiant ergo libēter: de medio petraz dātes vocē suā. Nihil suau⁹ tali voce alitū. Ille sonāt et petre resonāt: sonant illi: disputāt spūales. Resonāt petre testimōia: r̄ndēt sc̄pture. Ecce inde volatilia d medio petrarū dāt vocē suā: habitāt enī i mōtib⁹. Ipi mōtes: et ille petre ide habēt vocē. Ut enī rigemur scripturē: cōfugim⁹ ad Ap̄lm Paulū. Ille vñ bz: Cōfugim⁹ ad Esaiā. Esaias vñ: Audi vñ. Rigās mōtes de superiorib⁹ suis: Nō si ad nos venerit hō gētilis incircūcisus: creditur christo: dam⁹ ei baptismū: nec reuocam⁹ ad illa opa legi. Et si nos inroget iude us q̄re ita faciam⁹: sonam⁹ d petra: dicim⁹ h fec⁹ Petr⁹: h fec⁹ Paul⁹. De medio petrarū dam⁹ vocē nrām. Illa autē petra ipse petrus mōs magn⁹: qñ orabat et illū vñ videbat de superiorib⁹ rigabat. Paul⁹ Ap̄lis dicē gētib⁹: Si circūdamī christ⁹ vob nihil pderit: Sic h Paul⁹ tāqz mōs: inde nos dicim⁹: sonātes d petra: Riget dñs ipaz petra de superiorib⁹ suis. Hā cū ista petra adhuc eēt i infidelitate aspera: volēs eū rigare de superiorib⁹ suis vt flueret aqua in conuallē: clamauit: saule saule qd me p̄seqr⁹: Non ei legit p̄betā: non ei legit alterum Ap̄lm: Omnia enim ista p̄temneret mōs magnus: rigauit illum de superioribus suis: Statim rigatus et manare iam volens: Bomue ait: quid me iubes facere?

Accipe illū mōtē vel petrā vñ possis dare
 vocē tuā: accipe illū: et inde rigari de supe-
 rioribus: et effluere de inferioribus. Audi
 h̄ in vno loco: Siue inq̄t mente excessim⁹
 deo: siue tēperātes sum⁹ vobis. Quod ait:
 mente excessim⁹: vos cape si potestis. Et
 excessim⁹ oīa ista carnalia: vos adhuc carna-
 les estis. Beo ergo mēte excessim⁹. et qđ enī
 videmus cū mēte excedim⁹: effari nō pos-
 sum⁹. Ibi enī audiuit ineffabilia verba q̄
 nō licet homini loqui. Quid ergo inq̄unt
 illi carnales: illi lepores: Nos non irriga-
 binur: Ad nos nihil perueniet: Et quō
 emittet fontes in cōuallib⁹: Et quō in me-
 dio mōtū p̄transibūt aque: Ad hoc ergo
 p̄tinet: siue tēperātes sumus vobis. Tñ
 hoc: Quē imitemur: Caritas ch̄usti inquit
 cōpellit nos. Tu p̄ticeps verbi: et si hodie
 spiritualis: heri carnalis ad carnales de-
 dignari descēdere: cū ip̄m v̄bū caro factū
 sit vt habitaret in nobis: Benedicam⁹ er-
 go deū: et laudem⁹ eū qui rigat montes de
 superiorib⁹ suis. Inde veniet irrigatio ad
 terraz: inde et humilia saturabunt. Sequi-
 tur enī. **De fructu operū tuoz satia-
 bitur terra.** Quid est: d̄ fructu opum tu-
 oz: Nemo gloriē in opib⁹ suis: sed q̄ glo-
 riā in dño gloriē: Gratia tua satiat cum
 satiat: nō dicat meritis suis datā gratiam
 fuisse. Si gratia dicit: gratis dat: si operi-
 bus reddit: merces reddit. Gratis ergo
 accipe: quia impi⁹ iustificaris. **De fructu
 operū tuoz satiaabit fra.** **Producers
 fenum iumentis: et herbā seruituti
 hoīm.** Tl̄rū est video: agnosco creatu-
 ram: p̄ducit terra fenum iumentis et herbaz
 seruituti hoīm: Sed video et alia iumenta
 que significāt cum dicit: **Boui trituran-
 ti os nō infrenabis.** Dicit enī ipsum iumen-
 tū: Nūqđ de bobus p̄tinet ad deuz: Pro-
 pter nos scriptura ergo dicit. Quō ergo p̄-
 ducit terra fenum iumentis: Quia dñs cōsti-
 tuit: vt qui euangeliū annūciāt: de euan-
 gelio viuant. Adit p̄dicatores et ait illis:
 Oīa que ab ipsis apponunt vobis: mādu-
 cate. Signus est enim operarius merce-
 de sua. Luz enī dixisset: que apponunt vo-
 bis manducate: ne illi dicerent: improbi
 erimus: ad mensas alienas indigebimus:
 vis nos esse ita frontosos: non inquit: non
 est illa donatio eorum: sed vestra merces.
 Sed cuius rei merces: Quid dant: Quid
 accipiūt: Accipiunt spiritualia: dant car-
 nalia: dant aurū: accipiunt fenum. Omnis

enim caro fenuz: et claritas carnis vt flos
 feni. Omnia t̄palia que tibi sup̄fluit et re-
 dundant: fenu iumentorum sunt. Quare:
 Quia carnalia sunt. Audi quoz iumento-
 rum sit fenu. Si nos vobis spiritualia se-
 minauim⁹: magnū est: si carnalia v̄ra meta-
 mus: Hoc Apl̄s dixit: talis annūciator tā
 laboriosus tam impiger: tam exercitatus:
 vt ipsum fenum donaret terre: Ego inquit
 nullius hoz vsus sum. Ostēdit sibi debe-
 ri: et nō accepit: nec cōdēnauit eos qui ac-
 ceperūt quod debebat. Cōdēnandi enī
 erāt erigētes in debita: nō accipiētes mer-
 cedem suam: ille tamē et ipsam mercedem
 suam donauit. Non quia alius tibi do-
 nauit: non debes alteri: alioquin non eris
 irrigata terra que p̄ducit fenuz iumentis.
**De fructu operū tuoz inquit satiaabit ter-
 ra: p̄ducens fenum iumentis.** Tu noli eē
 sterilis: p̄duc fenum iumentis. Si nolūt iu-
 menta fenu tuū: nō te tamē sterilem inueni-
 ant: accipis sp̄sualia redde carnalia. **De-
 bita sunt militi: militi reddet: prouincialis
 ch̄usti es.** Quis militat suis sup̄ditijs vin-
 q̄: Quis plantat vineam: et de fructu eius
 nō edit: Quis pascit gregem: et de lacte ei⁹
 nō percipit: Non ideo dico: vt ista fiāt in
 me. Fuit quidā nules qui etiam puinciali
 donaret annonā: sed tñ reddat puincialis
 annonā. Ut aut̄ hinc dicā: potius qz iumē-
 ta sunt: boui trituran- os non infrenabis:
**Producers inq̄t fenu iumentis: et q̄si hoc
 exponēs adiecit.** Et herbā seruituti hoīm:
 Ne nō intelligeres quod dictū est: p̄ducēs
 fenu iumentis: repetitōe exposuit quod p̄-
 misit. Quod enī dixit supra: fenu: postea
 herbā noīauit: qđ aut̄ dixerat iumentis h̄:
 seruituti hoīm dixit. Ergo seruituti et nō li-
 bertati. Tbi ergo ē: vos i libertatē vocati
 estis: Sz audi eundē ip̄m. Luz enim liber
 sum ex omnib⁹: oīm fuū me feci: vt plures
 lucrifacerē: Et quib⁹ dixit in libertatē vo-
 cati estis: Et qđ adiūxit: Tñ ne libertatē
 in occasionē carnis detis: sed per caritatē
 seruite inuicē. Quos liberos fecerat: suos
 fecit: nō cōditōe seruili: sed tamen ch̄usti
 redēptione: nō necessitate: s̄ caritate. Per
 caritatem inquit seruite inuicē. Sed ch̄i-
 sto seruimus inuicem ait: non populis car-
 nalib⁹: non infirmis. Bene ch̄usto seruis:
 si suis q̄b⁹ ch̄istus fuit. Nōne d̄ illo di-
 ctū est: bñ fuitē plurimis. In p̄beta le-
 git̄: de nllō nisi de ch̄usto accipi solet. Au-
 diam⁹ tñ p̄prie: et in euangelio vocē eius.

Quicumque inquit i vobis vult maior esse: erit vester seruus. Seruus suus te fecit: qui te suo sanguine liberum fecit. Dicite hoc nobis: quia verum dicitis. Audi illum alio loco: Hos autem seruos vestros pro Iesum. Bene diligite seruos vestros: sed in domino vestro. Prestet nobis deus ut bene seruiamus. **Mat. 23:** velimus: nolumus: serui sumus: et tamen si volentes sumus: non necessitate: sed caritate seruiamus. Quodammodo enim quasi superbia seruoꝝ stomachata videbatur: cum diceret dominus: erit vester seruus qui voluerit in vos maior esse. Jam enim filij Zebedei sedes altissimas querebant: vnus volebat sedere ad dexteram: alter ad sinistram: dicentes pro matre quod ipsi cupiebant. **Beatus** non illis sedes inuidit: sed conualles prius plorationis ostendit: quasi diceret: Illuc vultis venire: vbi sum ego: venite qua ego: Quid est venite quae ego: Per humilitatem. Ego de sublimitate descendit: et humiliatus ascendit. Vos in terra inueni: et ante vultis volare quasi pasce: prius nutriti: educami: ferre nidum. Quid enim ait: Quomodo illos reuocauit ad humilitatem iam querebant altitudinem: Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum: Et ille: etiam in hoc superbi: possumus. Quomodo Petrus tecum usque ad mortem fortis vir donec femina diceret: et iste cum illis erat: sic et isti: Possumus. Potestis: Possumus. Et ille: Calicem quidem meum bibetis: et si modo non potestis bibetis: quomodo Petro: non potes me modo sequi: sequens autem postea. Calicem quidem meum bibetis: sed ad dexteram: vel ad sinistram meam: non est meum dare vobis. Quid est: non est meum dare vobis: Non est meum dare superbis. **Modo** quibus loquor superbi estis: ideo dixi: non est meum dare vobis. Sed forte dicerent: erimus humiles. Non ergo eritis vos: ego vobis dixi. Non dixi non dabo humilibus: sed non dabo superbis: Qui autem ex superbo fit humilis: non erit qui erat. Ergo predicatorum vbi: et iumenta et serui sunt: Producat terra si irrigata est fenem iumentum: et herbam seruituti hominum. Ipse est enim fructus ut possit fieri quod dictum est in euangelio: ut et ipsi recipiant vos in tabernacula eterna. **Uide** de feno quid facias: vide de re vili quid emas. Ut recipiant vos inquit i tabernacula eterna. **Ubi** erit ipse: illuc vos recipiat. **Quare** hoc: Quia qui recipit iustum in nomine iusti: mercedem iusti accipiet: et qui suscipit prophetam in nomine prophete: mercedem prophete accipiet: et qui dederit cali-

cem aque frigide vni ex his minimis tamen in nomine discipuli: amen dico vobis non perdet mercedem suam. **Quam** mercedem non perdet: Recipiant vos in tabernacula eterna. **Quis** non festinet: Quis non alacrius currat: Si terra estis: rigamini de fructu operum dei: ne dicatur non sunt cum quibus faciamus. **Predicatores** nostri iumenta triturata: homines seruitutes non indigent nostri: **Quere** tamen ne quis indigeat postremo: et quod non indiget: iuelet in te quod velit accipere. **Accipit** enim bonam voluntatem: cum tu accipias pacem. **Et** si enim non querit datus: si requirit fructum: quere tamen ne quis indigeat: et noli dicere: si petierit dabo. **Expectas** ergo ut petat. **Si** pascas bouem dei: quomodo transeuntem mendicum: Illi petenti das: quia scriptum est: ois petenti te da: **Beatus** ille quod scriptum est: **Beatus** qui intelligit super egenum et pauperem. **Quere** cui des: beatus enim qui intelligit super egenum et pauperem: qui preoccupat vocem petentium. **Si** sic inter vos indigent milites christi: ut etiam petant: videte ne vos iudicet antequam petant. **Quomodo** inquis quero: **Esto** curiosus: esto puidus. **Prospice:** attende vnum quoscumque viuat: vnum se transigat: vnum habeat: ne reprehendas ista curiositas tua. **Terra** eris producat fenem iumentum: et herbam seruituti hominum. **Curiosus** esto: et intellige super egenum et pauperem: **Alius** ad te venit ut petat: alium tu prueni ne petat. **Sicut** enim de illo qui te querit dictum est: omni petenti te da: sic de illo quem iubens querere dictum est: sudet elemosyna in manu tua: donec iuenias iustum cui eam tradas. **Cum** enim dandum sit et isti pauperibus petentibus partem. **Non** enim ab eis inhibuit deus elemosynas cum christus de ipsis dicat: quoniam facis epulum: conuoca cecos: claudos: rebiles: non habentes vnum tibi reddat: retribuere autem tibi in resurrectione iustorum: voca et ipsos: pasce et ipsos: epulare cum illi epulant: delectare cum illi saginant. **Illi** pane tuo: tu iusticia dei. **Nemo** vobis dicat: **Preceptum** est a christo: ut seruo dei des: mendico non des. **Absit** prius: impius ista loquitur: **Da** illi: sed multo magis illi. **Ille** enim petit: et in voce petentis agnosce cui des. **Ille** autem quomodo petit: tanto magis tibi vigilandum est ut preoccupes petentium: aut forte modo non petentium: et aliqui daturum. **Itaque** curiosus esto te ad ista fratres mei: et inuenietis multorum dei seruoꝝ indigentiam: tantum ut velitis inuenire. **Sed** quia delectat vos excusatio qua vultis dicere nesciebamus. **Propterea** non inuenietis. **Ipse** dominus

loculos habebat quo mittebant necessaria: et possidebant nūmi propter usum eorum quod cum illo erant et eius. Non enim cum dicit: Esuriuit Iesus: euāgelista mentitur. Voluit esurire propter te: ne tu esurias in illo quod pauper factus est cum diues esset: ut illi paupertate nos ditaremur. Habuit enim loculos: et dictum est de quibusdam feminis religiosis: quod ambulabant quo ibant pedes eius euāgelizantes: et ministrabant ei de substantia sua. Noliantur ille mulieres in euāgelio: viderat quidam etiam vxor cuiusdam Lusa procuratoris Herodis. Et de qua fiebat: futurus erat Paulus nihil tale aliqui queres: et omnia puincialibus donas. Sed quod multi infirmi ista quirituri erant: magister infirmorum personam suscepit Christus: sublimis Paulus: Nūquid et Christus sublimis? Sublimis Christus: quod misericors. Cum enim videret Paulum ista non esse quiriturum: prouidit ne dānaret quātum: et prouidit exemplum infirmo: quod cum videret multos pios et gaudentes ituros ad martyrium passionis: exultaturos in ipsa passione forte ceteros maturos ad horreum: quorum quidam tamen infirmorum quos videbat posse perturbari vetera passione praesura: ne deficeret tamen: sed potius voluntate humanam voluntati creatoris prouiderent: ipsorum personam voluit suscipere in passione Christus dicens: Tristis est anima mea usque ad mortem. Et iteque: Passus si fieri potest transeat a me calix iste. Vocuit quod est dicitur infirmus: sed secutus ostendit quod facere deberet infirmus. Verum non sicut ego volo: sed quod tu vis pater. Quod ergo in passione infirmorum personam sustinuit: praefigurata illa in corpore suo: quod et illa membra eius. Neque enim frustra dictum est: Impletum meum viderunt oculi tui: et in libro tuo omnes scribent: sic et in loculis habedis: et in exigenda quodammodo annona: non petendo sed praebendo indigentiam suscepit. Suscepit enim Zachaeus et gaudet. Cuius bonum? Christo an Zachaeo? Vere si non suscipiet Zachaeus: non erat vbi maneret mundi fabricator? Aut si non pasceret Zachaeus indigeret Iesus qui de quibus panibus tot nullia hominum saturauit: Cum ergo quibus sanctum suscipit: non suscepto sed susceptori praestat. Nūquid in illa fame non pascebat Helias? Nonne coruus afferebat panem et carnes seruo dei: fuisse creaturam? Adhuc est tamen pascedus ad viduam: non ut militis: sed ut puinciali aliquid praestaretur. Ergo quod dicebam fratres: et de pascentibus pauperibus cum dominus loculos haberet: tamen quoniam dixit Iudeum eum tradituro: Quod facis fac velociter: non intelligentes ceteri quid dixisset:

arbitrati sunt eum dixisse: ut aliquid prepararet quod daretur pauperibus. Ille enim loculos habebat: hoc in euāgelio scriptum est. Possent hoc suspicari: nisi hoc haberet in consuetudine dominus. De his ergo que dabantur et in loculos mittebantur: dabatur tamen et illis pauperibus quos deus docuit non contemnere. Sed si illum non contemnis: quātomagis bouem pro quem trituratur hec area: Quātomagis seruum tuum? Non indiget cibo: forte veste indiget. Non indiget veste: forte tecto indiget. Forte ecclesiam fabricat: forte aliquid vtile in domo dei molitur: expectat ut attendas: expectat ut intelligas super egenum et pauperem. Tu contra terra dura: lapidea: non irrigata: aut frustra irrigata seruas tibi dicere: non sciebam: non noueram: nemo mihi dixit. Nemo tibi dixit: Christus non cessat dicere: propheta non cessat dicere: Beatus qui intelligit super egenum et pauperem. Non vides arcem inanem praepositi tui? Tides certe vel surgentem fabricam: quo intraturus et oraturus es. Nonne admouet oculis tuis: nisi forte putatis fratres: quod praepositi vestri thesaurizant: et nouum multos non thesaurizare: et ad quotidianam egere: de quibus omnino non creditur? Quos et vos inueniretis si velletis: si circumspiceretis: si ad haec vigilaretis ut fructum daretis. Bixi quod potui: quātum potui. Puto autem manifestos nos esse vobis: sicut ait Apollus: Non ideo nos dicere: ut in nos ista faciatis. Praestet hoc deus ut haec non frustra dixerim: praestet hoc deus ut terra irrigata sit non lapidea: sicut iudeorum vni tabulas lapideas accipe meruerit: sed terra fructifera: terrae irrigata reddatur agricolae. Illius prope cor de lapideo quod significatum est: lapideis tabulis decimas dabat. Etiam gemite: et nihil huc creat. Si gemitis perturite: si perturite parite. Quare gemit inanis? Quare gemit sterilis? Viscera torquentur. An non est inter quod edatur? Rigans motes de superioribus suis: de fructu operum tuorum satiabitur terra. Beati qui faciunt: beati qui ista fructuose audiunt: beati qui non inaniter clamant: de fructu operum tuorum satiabitur terra: producens fenem iumentis et herbam seruituti hominum. Ut quod vocat: Ut quod hoc? Ut educat panem de terra: Quae panem? Christus. De qua terra? De Petro et Paulo: de ceteris dispensatoribus veritatis. Audi quod dicitur terra. Habemus inquit thesaurum istum in vasis fictilibus: ut eminentia sit virtutis dei. Ipse est panis qui de celo descendit: ut e terra educat: cum pro seruorum suorum carne praedicat. Terra se

Et ista
educas.

est passer: quesuit spiritualia. Bene: opti me. Non illi insultemus: nō dicamus: ni hil dimisisti. Nō superbiat qui multa dimi sit. Petrus vt sequeretur dominū nouim⁹ q̄ piscator erat: quid potuit dimittere? Et frater ei⁹ Andreas: vel filij Zebedei Joā nes ⁊ Jacobus: etiā ipi piscatores: ⁊ tamē quid dixerūt? Ecce nos dimisimus omnia ⁊ secuti sumus te. Non ei dixit dñs: Oblit us es paupertatē tuam: quid dimisisti: vt totum mundū acciperes? Multū dimisit fratres mei: multū dimisit. Quid? Nō solū dimisit quicquid habebat: sed etiā q̄cquid h̄re cupiebat. Quis em̄ paup nō turgescit in spe seculi huius? Quis nō q̄tidie cupit augere quod habet? Ista cupiditas preci sa est. Ibat in imensuz: accepit modū: ⁊ ni hil dimissum est. Porcius totum munduz dimisit Petrus: ⁊ totum mundū Petrus accepit: Quasi nihil habentes ⁊ oia possi dētes. Faciūt hoc mlti. Ista faciūt qui pa rum habēt: ⁊ veniūt ⁊ fiūt passerēs vtiles. Adnuti vidētur: qz nō habent altitudinē dignitatis secularis: nidificāt in cedris li bani. Eteñ cedri libani nobiles ⁊ diuites ⁊ excelsi huius seculi: qm̄ cū timore audi unt: Beat⁹ qui intelligit super egenum et pauperē: attendunt res suas: villas suas: ⁊ omnes superfluas copias: quib⁹ vident̄ excelsi: ⁊ p̄bent illas seruis dei: dāt agros: dāt hortos: edificāt ecclesias: mōasteria: col ligūt passerēs vt in cedris libani nidificēt. Passeres ergo satiantur cedris libani q̄s plātavit dñs: ⁊ illic passerēs nidificabūt. Attendite totam terrā: si non ita est. Ut lo querer ista nō solū credidi: sed ⁊ vidi: Be dit mihi intellectū ipsum experimentū. In terrogate latissimas terras q̄ nostis: ⁊ vide te in q̄ multis credis libani passerēs illi de quib⁹ locutus sum nidificāt. Sed tamē fies mei: ipi passerēs si spūales sunt: q̄uis nidificēt in cedris libani: nō p̄ magno ha bere debēt cedros libani: ⁊ putare illos eē supiores: a quib⁹ eoz necessaria cōplent. Passeres em̄ sunt: ille aut̄ cedri libani sūt. Ergo fulice domus dux est passerū. Quis in cedris libani nidificēt passerēs: nō tñ ce dri libani duces sūt passerū. Ecce satiabu tur ligna campi: oēs ppli ⁊ cedri libani sa tiabunt q̄s plantauit dñs: oēs nobiles et excelsi fideles. Illic id est in cedris libani passerēs nidificabūt: p̄bebūt ramos facul tatū suaz: colligendis minutis spūalibus prebēt ista. Faciūt hec cedri libani q̄s plā

tauit dñs: faciūt ⁊ libēter faciunt: nouerūt qd faciant: nouerūt qd accipiāt. Sed pas seres q̄uis in cedris libani nidificabūt: fu lice domus dux est eoz. Que ē fulice do mus: Fulica sicut omnes nouim⁹: marina auis est: vel in stagnis est: vel in mari est. Habet quandā domū: nō facile in littoze terre aut nunq̄: sed in his q̄ in media aqua sunt: plerūq̄ q̄ in petris q̄s aqua circūdat. Intelligim⁹ q̄ petrā esse idoneā fulice do mū. Nusq̄ fortius ⁊ firmitus habitat: q̄ in petra. In quali petra? In mari cōstituta. Et si tundi fluctibus: frangit tñ fluct⁹: nō frangit petra. Hoc habet magnū petra in mari cōstituta. Quātū fluct⁹ cōtuderūt pe trā nostrā Iesum christū. Elisi sunt in illuz iudei: illi fracti sunt: ille aut̄ integer p̄man sit. Et vnusq̄sq̄ imitat̄ christū: ita sit in isto seculo: id est in isto mari: vbi nō pōt: nisi p cellas tempestatezq̄ sentire: vt nulli vento cedat: nulli fluctui: s̄ omnia excipiat: ⁊ in te ger maneat. Ergo fulice domus ⁊ fortis est ⁊ hūilis. Nō habet domū fulica in ex celsis: nihil illa domo firmi⁹: ⁊ nihil hūili⁹. In cedris quidē nidificant passerēs p̄pter p̄sentē necessitatē: sed petrā illā habēt du cē q̄ fluctibus tundi: ⁊ nō frangitur: Imitant̄ em̄ chr̄ ⁊ passionēs. Et si forte cedri libani irate fuerint: ⁊ aliqd̄ molestie vel scā dali seruis dei in ramis suis cōmouerint: volabūt quidē inde passerēs: sed ve cedro remanēt sine nidis passerū. Passeres em̄ nō naufragabūt: nō peribūt: qz fulice do mus dux est eoz. Quid ergo sequit̄? Adō tes altissimi ceruis: Cerui magni: spi rituales trāscendētes in cursu oia spinosa vepriū atq̄ siluaz: Qui p̄ficis inq̄t pedes meos sicut cerui: ⁊ sup̄ excelsa statuēs me. Teneāt mōtes altos alta p̄cepta dei: sub limia cogitēt: teneāt ea que multū eminet in scriptur: iustificentur in sūmis. Ceruis em̄ sūt illis mōtes altissimi: Quid de hūili bus bestijs: Quid de lepore: Quid de eri tio: Lepus minutū aial ⁊ infirmū: Eritus etiā spinosū minor eoz. Illō aial timidū: illud aial spinis coopertū. Spine autē qd significāt: nisi pctōres: Qui peccat q̄tidie etiā si nō magna pctā: minutissimis spinis cooptus est. In eo qd timet lep⁹ ē: in eo qd minutissimis peccatis opitur eritius est: ⁊ nō pōt tenere illa excelsa ⁊ p̄fecta p̄cepta. Illi em̄ mōtes altissimi ceruis. Quid q̄ isti ledus ⁊ eriti⁹: Pereunt: Nō. Sic em̄ mon tes altissimi dati sunt ceruis: vt ⁊ his vide

Alia lra. t excelsi.

Alia lra.
 et erinacis.
 et non habet.

as quid sequatur. Petra refugium erit
 tuis et leporibus. Quia factus est dominus
 refugium pauperis. Ponas petras illam in
 terra: refugium est eritius et leporibus: ponas
 illam in mari: domus est fulice. Ubiq; utilis
 petra: et in montibus ipsa utilis quia montes
 sine petre fundamento: ruerent in profundum.
 Nonne iam dudum de montibus dicebatur:
 illic volatilia celi inhabitabunt: et medio pe-
 trarum dabunt voces suas: Ubiq; ergo pe-
 tra refugium nostrum: siue in montibus excel-
 sa sit: siue in mari tunda fluctibus non fran-
 gatur: siue in terra solidetur: ad illam cerui:
 ad illam fulica: ad illam lepus et eritius. Tu
 dant pectora leporis: et eritius ostendatur pec-
 cata sua. Licet coopti sint minutis quidem
 quidamque peccatis: non eis tamen deest petra
 que illos docuit dicere: Dimitte nobis de-
 bita nostra sicut et nos dimittimus debito-
 ribus nostris. Petra refugium eritius et lepori-
 bus. Fecit lunam in tempora: Intel-
 ligimus spiritualiter ecclesiam crescentem de mi-
 nimo: et ista mortalitate vite quodammodo se-
 nescentem. Sed ut appropinquet ad solem: non
 ista luna dico visibile oculis: sed que hoc
 nomine significatur ista. Quam obscura erat
 ecclesia: Quam nondum apparebat: nondum emi-
 nebat: sed ducebatur homines: et dicebatur:
 hec est ecclesia: hic est christus: ut sagittaret
 in obscura luna rectos corde. Ad quod quod cecum
 est qui plena luna errat: Fecit lunam in tem-
 pore: hic enim temporaliter transit ecclesia. Non enim hic
 erit semper ista mortalitas. Augeri et minui
 poterit: aliquando pertransibit: in tempora facta est.
 Sol agnouit occasum suum. Et hic
 quod sol: nisi sol ille iusticie que sibi non ortus
 impij plangent in die iudicij: Qui dicturi
 sunt in illo die: ergo errauimus a via veri-
 tatis: et iusticie lumen non luxit nobis: et sol non
 ortus est nobis. Et sol iste oritur qui intelli-
 git christum. Recedit autem ab intellectu eius
 christus: qui sic iratus fuerit fratri suo ut tene-
 at odium. Itaque irascimini et nolite peccare.
 Caritas et si irascitur aliquando ut corrigat: non
 tenet ream: quia non inueterauit ira: ut verteret
 in odium. Si autem ira conuersa fuerit in odium:
 occidit sol super iracundiam vestram. Non ergo
 occidat sol super iracundiam vestram. Nec pu-
 tens fratres ideo nonnullis sole esse adora-
 da: quia sol in scripturis aliquando christum signifi-
 cat. Talis est enim dementia hominum: quasi
 adorandum aliquid dicatur cum dicitur: Sol
 christum significat. Adora ergo et petras: quia
 christum significat. Sicut ovis ad victimam

Alia lra.
 et cognouit

ductus est: adora et ouem quia christum significat.
 Tunc leo de tribu Juda: adora et leonem: quia
 christum significat. Videte quod multa christum
 significet. Omnia ista christum in similitudi-
 ne: non in proprietate. Queris proprietatem christi:
 In principio erat verbum: et verbum erat
 apud deum. Ecce proprietatem christi per quam fac-
 tus es. Tunc audire et proprietatem per quam refec-
 tus es: Et verbum caro factum est: et habitauit
 in nobis. Cetera similitudines sunt. Intel-
 lige esto scripture capax: ut aliud videas
 obijci oculis tuis: aliud innui cordi tuo.
 Sol ergo ille tam securi dicimus: sol ille iusti-
 cie non sine causa impijs non oritur et si vo-
 luit: Ipsa enim sapientia dicit: Queret me ma-
 li et non inuenient. Queret et non inuenient.
 Et quare: Oderunt enim sapientiam. Si er-
 go oderunt: quare querunt: Querunt non ut fru-
 antur: sed ut insentur. Querunt sermonibus:
 oderunt moribus. Spiritus enim sanctus disci-
 pline fugiet fictum: et auferet se a cogitationi-
 bus que sunt sine intellectu. Non ergo sol ille
 oritur impijs: non oritur malis. At vero de
 isto sole quid dictum est: Qui facit solem suum
 oriri super bonos et malos: et pluit super iustos
 et iniustos: Ergo de illo sole iusticie nescio
 quid significat psalmus iste secundum mysterium: nam
 videmus ista fieri in creatura: etiam secundum
 speciem rerum visibilium. Sol agnouit occasum
 suum. Quid est sol agnouit occasum suum:
 Christus agnouit passionem suam. Occasus
 christi: passio christi. Sed nunquam sic sol oc-
 cidit ut non oriat: Nunquam qui dormit non
 adijcet ut resurgat: Nonne ipse dixit: dor-
 mui turbatus: Et de ipso dictum est: Exaltare
 super celos deus. Ergo sol agnouit occasum su-
 um. Quid est agnouit: Approbavit placuit
 ei. Et vni ostendimus: quia agnouit: hoc est pla-
 cuit ei: Quid enim non nouit deus: Quid non
 nouit christus: Et tamen dicitur est in fine qui-
 busdam: Non noui vos. Quomodo ergo ibi non noui
 vos: non est quasi mihi ignoti estis: sed non
 mihi placetis: sic et hic agnouit occasum su-
 um: placuit illi occasus suus. Si enim ei dis-
 pliceret quod pateretur: Homini enim: quia non
 est illi sol: etiam si displiceat ei passio sua: pa-
 titur et quod non vult. Ille autem non pateretur nisi ei
 placeret: id est nisi agnosceret occasum suum
 non occideret: quia ipse dixit: Patrem habeo
 ponendi aiam meam: et patrem habeo iterum su-
 mendi eam: Nemo tollit eam a me: sed ego ipse
 eam pono a me. Ergo agnouit occasum suum: et
 sol agnouit occasum suum. Et quoniam occidit sol:
 Cum passus est dominus: facte sunt quedam teue-

bre in apostolis: defecit spes eoz quibus primo magnus et redemptor omnium videbatur. **Quare? Posuisti tenebras et facta est nox: tibi pertransibunt oes bestie silue. Catuli leonum rugientes ut rapiant: querentes a deo escam sibi.** Quid intelligam spiritualiter catulos leonum: nisi spualia nequicie? Quid intelligam nisi mala demonia: que demonia pascuntur erroribus hominum. Sunt enim principes demoniorum: et sunt demonia quaedam contemptibilia. Ista demonia seducere animas querunt: sed ubi sol non ortus est. Tenebre enim sunt: et cum tenebre sint: querunt catuli leonum quos deuoret. Ipse leo maior princeps omnium talium leonum: quod de illo dictum est: Nescitis quod aduersarius vester diabolus tanquam leo rugiens circuit querens quem deuoret? Ideo querentes a deo escam sibi: quia nec temptari quis potest a diabolo nisi permittente deo. Job sanctus ante diabolum erat: et tamen longe ab illo erat: aspectu ante illum erat: potestate remotus ab illo. Quis auderet temptare vel carnem vel facultates eius quas possidebat nisi acciperet potestatem? Quare autem datur potestas? Aut ad dandandos impios: aut ad probandos pios. Iuste hoc tibi actum: totum dominus agit: et in nemine habet diabolus potestatem: vel in aliquo nisi ille concedat: cui est potestas summa et sublimis. Sic diabolo: sic homini: nulla est potestas in homine: nisi desuper des. Stabat iudex viuorum et mortuorum ante hominem iudicem: et inflauit se homo iudex videns ante se christum: et ait: Nescis quod potestatem habeo occidendi et dimittendi te? At ille qui venerat et esse docere a quo iudicabatur: Non haberes inquit in me potestatem: nisi esset tibi desuper data. Et homo et diabolus et quilibet demonia non nisi accepta potestate nocent. Sed proficientibus non nocent. Malis ita sunt tanquam ignis feno: bonis ita sunt tanquam ignis auro. Adhuc est Iudas ut sensus: probatus est Job ut aurum. Posuisti tenebras et facta est nox: illic pertransibunt oes bestie silue. Iam bestie silue alio modo. Alio enim et alio modo spiritus ista intelligunt: quod dominus: ipse agnus: ipse leo. Quid tam diuersum quam agnus et leo? Sed quis agnus? Qui vicit lupum: vicit leonem. Ipse petra: ipse pastor: ipse ianua. Pastor intrat per ianuam: et dicit: Ego sum pastor bonus: et dicit: Ego sum ianua. Spiritus leonis nomen dominum significat: quia vicit leo de tribu Iuda: et diabolum quia conculeauit leonem et draconem. Discite sic intelligere cum figurate ista dicuntur: ne forte ubi

legerit quod christum significat petra: ubique petram christum putet. Significat alia atque alia sicut ista quo loco ponat vide: ubi intelligis eius vim. Si audieris litteram primam in nomine dei: et putaueris eam semper ubi ponendam: delebis eam in nomine diaboli. Ab eadem enim ista incipit nomen dei a qua incipit nomen diaboli: et nihil tam disiunctum quam deus et diabolus. Tunc quod absurdum est a rebus et humanis et diuinis: Qui dixerit de ista singulari: non debet habere in capite nomen diaboli. Et cum quaesieris quare: respondeat: ego in nomine dei legi istam litteram. Nescit iste: nam nec talis est cui digneris reddere rationem. Nolite ergo tam pueriliter sapere etiam ista diuina: ut forte aliquis vestrum: quia dixi superius: bestias silue significare gentes: modo autem dico bestias silue significare demonia et angelos peruariationis: putet me aliquid contrarium dicere. Similitudines enim sunt: et in quocumque loco sunt circumstantia sui exponunt. Illic pertransibunt omnes bestie silue. Tibi: In nocte quam posuit dominus: quia sol agnouit occasum suum. Catuli leonum rugientes ut rapiant querentes a deo escam sibi. Adhuc dominus venturus ad occasum suum: ipse sol iusticie agnoscens occasum suum: ait discipulis: Tanquam tenebris futuris circuituro leone ut quereret quem deuoret: et quod ille leo neminem deuoret: nisi peteret. Hac nocte inquit postulauit sathanas vexare vos sicut triticum: et ego rogavi pro te Petre ne deficiat fides tua. Rone Petrus cum ter negauit iam inter dentes leonis erat? Catuli leonum rugientes ut rapiant: et querant a deo escam sibi. Ortus est sol: Qui dicit: Potestatem habeo ponendi animam meam: et potestatem habeo iterum sumendi eam. Agnouit occasum suum et posuit eam: ortus est et recepit eam. Ortus est sol: quia occidit sol: sed non extinctus est sol. Adhuc eis qui non intelligunt christum ipsa nox est. Adhuc eis sol ortus non est: insistent ut intelligant ne rapiantur a rugiente leone. Nam ecce quibus ortus est: non eos audet inuadere catuli leonum. Sequitur enim: Ortus est sol: Et congregati sunt: et in cubilibus suis cubabunt. Magis magisque ubi ortus sol iste: ut intelligatur ab orbe terrarum: et clarificet christus in toto mundo. Congregantur catuli leonum: Illa demonia recedunt a persecutioe ecclesie: que in stigmatibus persequi dominum dei: operando in filiis diffidentie. Nam dictum est spiritus principem potestatis acris qui nunc operatur in filios infidelitatis. Adhuc iam quia nemo eorum persequi audet ec-

Alia lra. t in ipsa.

Alia lra. t querat.

Alia lra. t collocabunt.

qd a deo factū est: in sapia factū est: et p sapientia factū est. Quicquid nouit sapientia: et qd quid nō nouit sapiam: et tñ in creatura dei ē: in sapientia factū est: et p sapientia factū est. Qui cognoscūt sapiam: lucē habēt sapientia: qui nō cognoscūt: habēt tñ artificē sapiam cū sint ipi detēti in sapia. Et qui eā lucē habēt: etiā artificē habēt: nō quicquid artificē habēt: etiā lucē habent. Et quidē in hominibus multi sunt qd ei participes sūt: et sapientes vocant: multi eius exptes stulti noiant. Propter hoc vitioso noie stulti appellant: qz si studeant sapie: si petāt: si querant: si pulsent: nō possunt puenire ad eius participationē. Nō em̄ nature sed negligētie tenegat. Sūt autē alie creature qd nō pnt fieri pncipes sapie: sicut oēs bestie: oia pecora: oēs arbores qd nec sensū hnt vllū: Nō qd qd participes sapie esse nō pnt: iō nō in sapientia et p sapientia facta sunt: Nō qd exigit de intellectū de equo et mulo: sed hominibus dic: Nolite fieri sicut equus et mulus: qd nō est intellectus. Qd eā natura est: hōi crimen ē. Hoc qd dicit deus: Nō exigo participationē sapie mee ab eis qd nō feci ad imaginē meā: si vbi feci: inde exigo: et vsqz ei rei postulo quā donauit. Hōies qd reddētes deo qd dei sunt: si cesari reddūt qd cesaris est: id est reddētes cesari imaginē suam: et reddētes deo imaginē suā: erigūt ipam mētē suā: nō ad se: sed ad artificē suū: et ad lumē vñ sūt: et ad calozē quēdam spūalē vñ feruescūt: et vñ remoti frigescūt: et vñ recedētes ptebrantur: et quo reuertentes illuminantur: qz pie illi dixerunt: Tu illuminabis lucernam meam dñe: deus meus illumina tenebras meas: discussis tenebris terrene stulticie: aperietes os et educētes spm̄ erigunt vt dixi fidētē oculū cordis: et circūspiciūt mente vniuersum mundū: terram: mare: et celū: et videntes omnia pulchre disposita ordinata currere: digeri generib⁹: fulcra seminibus: mutari successiōib⁹: currere temporib⁹: placet eis in his artifex: vt et ipi placeāt i artifice artifice: et exclamāt p̄ gaudio magno: qz vere huic leticie nihil cōpari potest: qm̄ magnificata sūt opera tua dñe: oia in sapientia fecisti. Vbi est ipsa sapientia in qua oia fecisti: Quo sensu attingitur: Quo oculo videt: Quo studio querit: Quo merito possidet: Quo putatis nisi gratia sua: Qui donauit vt simus: donet vt boni simus. Bonat conuersis qui anteqz puerterent: et auersi irent post vias suas: nōne qd

fuit eos: Nōne descendit: Nōne verbū caro factū est: et habitauit in nobis: Nōne accendit lucernā carnis sue duz penderet in cruce: et q̄sūt p̄ditam draginā: Quē sunt et inuenit vicinis congratulātib⁹: id est omni creatura spūali que deū prime attingit. Vicinis cōgratulātib⁹ inuēta ē dragina: angelis letantibus inuenta est anima hūana. Inuenta est ergo: gaudeat et dicat: Quē magnificata sunt opa tua dñe: omnia in sapientia fecisti: repleta est terra creatura tua. Qua creatura tua repleta est terra: Omnibus arborib⁹ et fructetis: omnibus aialib⁹ et pecoribus: et vniuerso ipso genere hūano repleta ē terra creatura dei. Videmus: nouim⁹: legim⁹: agnoscim⁹: laudam⁹: et in his p̄dicam⁹: et in his nō sufficimus laudare tñ quantū abundat ex bona inspectiōne cor nostrū. Sed ad illam magis creaturam debemus attendere: Vñ dicit Ap̄ls: Si qua igit in christo noua creatura: vetera trāsierūt: et ecce noua facta sūt oia. Que vetera trāsierūt: In gentib⁹ omnis idolatria: in ipsis iudeis omnis illa feruitus legis: omnia illa sacrificia p̄nūciatiua p̄sens sacrificiū. Abundabat tunc vetustas hominis: vñt qui renouaret opus suū: venit qui p̄staret argentū suū: qui formaret monetā suā: et si attendim⁹ plenā terrā christianis credentibus in deū: auertentes se a prioribus imundicijs suis: et idolatriā: a spe preterita: ad spem noui seculi: et ecce nōdū est in re: et iam tenetur in spe: et p̄ ipam spem iam cantam⁹ et dicimus: Repleta est terra creatura tua. Nōdū em̄ in patria cantamus hoc: nōdū in illa requie qd p̄mittit: nōdū confirmatis vectibus portarū hierusalem: sed adhuc in peregrinatione intuentes mundū istum totū: et vndiqz homines currentes ad fidē: timentes gehennā: contemnentēs mortē: amantes vitā eternam: spernētes p̄sentē: et tali spectaculo cōpleti gaudio dicim⁹: Repleta ē terra creatura tua. Hoc autē seculum adhuc temptationū fluctibus quatitur: adhuc tempestatibus et p̄cellis tribulationū et tumorum turbat: hac tñ itur. Adinec licz mare et tumeat fluctib⁹ p̄cellasqz pturiat: hac tñ itur: datū ē nob̄ lignū in quo nauigemus. Repleta est terra creatura tua: Sed nōdū sumus in terra videntium adhuc ista terra morientium est. Clamamus autē et dicimus: Spes mea est tu: portio mea in terra viuentium. In terra morientū spes mea: in terra viuētū portio

lucru: ne fiat anime damnus. Hec dicens
 obseruasti caput serpentis et calcasti. Ille
 autem diabolus calcaneum tuum obseruat.
 Quid est obseruat calcaneum tuum? Quia la-
 baris a via dei. Tu obseruas primam sugge-
 stionem: ille obseruat lapsum tuum. Si enim
 lapsus fueris: cades. Si cecideris: posside-
 bit. Ut autem non cadas noli exire de via. An-
 gustam tibi semitam strauit deus: quicquid ex-
 tra illam est lubricum est. Propterea lumen est
 christus: et via est christus. Erat lumen verum quod
 illuminat omnem hominem uenientem in hunc
 mundum: Et ego sum via: uitas et uita: per me
 is si ad me is. Si ergo ipse est lumen: et ipse
 est uia: si ab illo recesseris: nec in lumine eris:
 nec in uia. Et quid te sequetur? Quod dicit de
 impijs quidam psalmus: Fiat uia illorum tene-
 bre et lubricum. Hic ergo draco antiquus
 hostis noster ira feruidus: insidijs astutus
 in mari magno est. Draco hic quem finxisti
 ad illudendum ei. Nam tu illud draconi. Ad
 hoc enim hic factus est draco. Ipse cades pec-
 cato suo de sublimi habitatione celorum: ex
 angelo factus est diabolus: accepit quedam lo-
 cum suum in hoc mari magno et spaciofo. Re-
 gnus eius quod putas carcer eius est. Adulti. n.
 dicunt: Quare tantam potestatem diabolus accepit:
 ut dicitur in isto seculo: et tamen valeat et tantum
 possit: Quantum ualeat: Et quantum potest: Nisi per-
 missus nihil ualeat. Tu sic age ne permittatur
 in te: aut si permittus fuerit ad temptandum:
 victus abscedat et non possideat. Permis-
 sus est enim ad temptandos quosdam sanctos
 viros famulos dei: superauerunt eum: quia
 de uia non secesserunt: Non lapsi sunt quo-
 rum obseruabat calcaneum. Job ille san-
 ctus sedebat in stercore: et currebat in uia.
 Videte quomodo obseruauerit caput eius: et quem
 admodum ille calcaneum eius attendebat.
 Ille repellebat suggerentem: ille sperabat
 labantem. Lepit et eius mulierculam: subtra-
 xit omnia que habebat solam diabolus di-
 misit adiutricem suam non mariti consolatri-
 cem: sed potius temptatricem: Lepit etiam ip-
 sam non obseruantem caput eius. Adhuc
 enim illa Eua erat: sed iam ille Adama non erat.
 Ablatis omnibus remansit Job cum uxo-
 re per quam temptaretur: et cum deo a quo re-
 geretur. Quid illo pauperius subito fac-
 tus: si domum eius consideres: Quid illo di-
 tius: si cor eius cogites: Uide paupertatem
 domus: ablata sunt omnia. Uide diuitias
 cordis: Dominus dedit: dominus abstulit:
 sicut domino placuit ita factum est: sit no-

men domini benedictum. Dominus dedit:
 dominus abstulit: Mouerat rectorem suum
 et temptatorem suum: permissorem tempta-
 toris sui nouerat. Nihil sibi inquit diabo-
 lus tribuat. Voluntatem habet nocendi: po-
 testatem autem: nisi acciperet non haberet.
 Quantum accepit ille potestatis: tantum ego
 patior. Non ergo ab illo patior: sed ab eo
 qui potestatem dedit. Contemnatur super-
 bia temptatoris mei: sustineantur flagella
 patris mei. Repulsus est temptator: obser-
 uatum est caput eius: penetrare non potuit
 in cor. Muratam ciuitatem forissecus op-
 pugnavit: sed non expugnauit. Accessit alia
 temptatio: permissus est ad corpus eius: per-
 cussit graui vulnere a capite usque ad pedes:
 stabescebat putredine: scatebat vermibus:
 amissa domo sedebat in stercore. Ibi Eua
 captiuata a diabolo ad adiutorium mari-
 to supposita: ad lapsum suggestit ut blasphe-
 metur deus. Primo suggerit in paradiso:
 ut contemneretur deus: modo ut blasphe-
 metur deus. Valuit tunc in integrum: nunc
 victus est a putredine. In paradiso deie-
 cit: in stercore superatus est. Attendebat au-
 tem ille draco utrum Job lingua laberetur.
 Omnis enim homo in actu suo pedes babet:
 In eo quod agit: in quo mouetur: ibi inquit
 ambulat. Dicebat ille multa. Quanta enim
 dixit Job: qui legerunt nouerunt: In tam mul-
 tis illis uerbis obseruabat serpens calcane-
 um labentis: Ille autem qui caput obserua-
 bat serpentis repulit omnem suggestionem.
 Respondit et mulieri sicut dignum erat re-
 sponderi mulieri. Locuta es inquit tanquam
 uina de insipientibus mulieribus. Si bo-
 na percepimus de manu domini: mala qua-
 re non sustineamus: Et inter illa omnia que
 dixit nusquam lapsus est. Quod multi in illis
 uerbis non intelligunt: et quedam ibi sic acci-
 piunt quasi aliquid durum dixerit Job in
 deum. Nam inter multa etiam hoc dixit: velut
 stomachas aduersus deum: sicut videbatur
 non intelligentibus: Ille autem gestabat per-
 sonam magnam magne prophetie: Utinam inquit
 loquens ad deum: utinam esset nobis arbiter.
 Quid est utinam nobis esset arbiter: Quasi
 qui inter nos iudicaret: et qui iudicante eam
 uinceret. Sic accipit ad primum sonum: sed
 discute te ne labaris. Attedit enim serpens il-
 le super calcaneum tuum. Quid uisus est dixisse
 Job: Utinam esset nobis arbiter: utinam esset
 medius aliquis qui iudicaret iter me et te.
 Hoc deo homo: hoc in stercore: homo sicut uel

in celo angelus deo: vtinā esset nobis arbi-
 ter: Sed quid p̄uidebat: Quid optabat:
 Multi inquit: domin⁹ iusti ⁊ p̄bete volu-
 erunt videre que videtis: ⁊ nō viderunt.
 Arbitrum desiderabat. Quid est arbiter:
 Medius ad cōponendā causam. Nonne
 inimici eramus dei: ⁊ malā causam habe-
 bamus aduersus deum: Quis finierit cau-
 sas istā malā: nisi ille medius arbiter: Qui
 nisi veniret: misericordie pierat iter: d̄ quo
 Ap̄tus dicit: Unus em̄ deus: vnus ⁊ me-
 diator dei ⁊ hominū homo ch̄rist⁹ Iesus.
 Si non homo: nō mediator: quia equalis
 patri deus. Bicit in alio loco: Mediator
 aut̄ vnus nō est: deus aut̄ vnus est: Inter
 duos mediator. Ergo ch̄rist⁹ mediator in-
 ter hominē ⁊ deū: non q̄ de⁹: sed q̄ homo:
 nō q̄ deus equalis patri: si equalis patri:
 nō mediator. Ut aut̄ sit mediator: descen-
 dat a superiore ad inferiorē ab eq̄litate pa-
 tris: faciat qd̄ ait Ap̄ls: Semetip̄m exina-
 niuit formā serui accipiēs: in similitudine ho-
 minū fact⁹: ⁊ habitu inuentus vt hō. Fun-
 dat sanguinē suum: deleat chirographum
 nostrū: cōponat p̄ceꝝ inter nos ⁊ deū: no-
 strā voluntatē corrigens ad iusticiā: illius
 sententiā flectens ad misericordiā. Sicut
 ergo vnū hoc exposuimus quantū dñs de-
 dit qd̄ durū videtur dictū a Job: sic ⁊ ce-
 tera que ibi videntur q̄si aspera ⁊ blasphe-
 ma habēt intellectus suos. Quod putare-
 mus aliter esse: nisi deus p̄hiberet testimo-
 niū. Et anteq̄ loqueret̄ Job: ⁊ postea q̄
 totū locutus est: perhibuit deus p̄mo testi-
 moniū dicens: Homo sine querela: verax
 dei cultor. Dixit hoc deus: dixit hoc ante
 temptationē illius. Ne quis autem in illis
 verbis forte male intelligēs scandalizaret:
 ⁊ putaret iustū quidē virum fuisse Job: an-
 te temptationē: in temptatione autē graui
 defecisse: ⁊ lapsum esse in sacrilegā blasphe-
 miam: finitis omnib⁹ sermonibus: ⁊ ip̄ius
 Job ⁊ amicorū eius a quibus ei cōsolatio
 reddebatur: dicit domin⁹ testimoniū illos
 nō verū locutos: sicut seruuz ei⁹ Job. Nō
 em̄ locuti estis inquit coram me verū quic-
 q̄: sicut seru⁹ meus Job. Beinde iubet: vt
 ille p̄ eis offerat hostias: quib⁹ corū pecca-
 ta soluantur. Eia fratres mei: qui vult obser-
 uare caput serpentis: ⁊ secure transire hoc
 mare: q̄ necesse est: habitet hic serpens iste:
 ⁊ vt dicere ceperā: lapsus diabolus de ce-
 lo hunc locū accepit: obseruet caput eius
 a timore seculi: ⁊ a cupiditate seculi. Hinc

em̄ suggerit aliqd̄: aut vñ times: aut vnde
 cupis: aut amorē tuū tēprat: aut timorem.
 Tu si timueris gehennas: si amaueris re-
 gnum dei obseruabis caput eius. Euitato
 capite securus eris: nec ille lapsum tuū te-
 nebit: nec de tua ruina gaudebit. Nō aut̄
 dicat vt dixi: Magnā habet potestatem.
 Vident em̄ homines quasi quātū accepe-
 rit potestatis: quid p̄derit maiestatis nō vi-
 dent. Ipse autē sanctus Job verbis suis
 mysticis ⁊ alte secretis dicens de ista pote-
 state quā dicitur diabolus habere: ⁊ descri-
 bens illum: multis modis in figuris simili-
 tudinū exponens quid ille sit: vel quid va-
 leat: hoc quoq̄ ait: Nō est quicq̄ simile ei
 factū super terram ad illudendū ei ab an-
 gelis meis. Deus ibi loquit̄ in libro Job:
 Nō est quicq̄ simile ei super terram: factū
 ad illudendū ei ab angelis meis. Omne
 altum videt: ⁊ ipse rex omnīū que in aquis
 sunt. Cū em̄ diceret d̄ mari magno ⁊ spacio-
 so: vbi animalia pusilla ⁊ magna: vbi repē-
 tia quorū nō est numerus: vbi naues nau-
 gant ligno tute: ait: Braco hic quē finxisti
 ad illudendū ei. Sed si ad illudendū: quō
 deus illi illudit: An tradidit eum ad illu-
 dendū: hoc est: vt illudatur: Putarem⁹
 q̄ deus illi illuderet: nisi scriptura Job sol-
 uisset questionē. Ibi em̄ dictū est: Ad illu-
 dendū em̄ ab angelis meis. Vis illudere
 draconi: Esto angel⁹ dei. Sed nōdū es an-
 gel⁹ dei: donec sis si eū cursuz tenes vt sis:
 sunt angeli qui illudāt draconi ne tibi no-
 ceat. Prepositi em̄ sunt angeli celozū sup-
 ptates aereas: ⁊ inde p̄cedit verbū qd̄ sit
 hic. Intuent̄ em̄ legem fixā legē eternā u-
 bentē sine scriptura: sine syllabis: sine stre-
 pitu: fixam semp ⁊ stantē. Intuent̄ angeli
 corde mundo: ⁊ ex illa faciunt q̄quid hic
 fit: ⁊ ptates ex illa ordinant̄ a summis vsq̄
 in ima. Et si ptates summorū celozū regun-
 tur verbo dei: quātomagis inferiores atq̄
 terrene: Remanet ḡ in malis sola nocēdi
 cupiditas. Hāc habet homo in ptate cupi-
 ditatē nocēdi: voluntatē ad p̄niciē. Si aut̄
 cuiq̄ nocere potuerit: non gloriatur: nō ip-
 se nocuit: data est ei potestas. Semel dictū
 est: sententia firma est: nō est potestas: nisi
 a deo. Quid ergo times: In aquis sit dra-
 co: in mari sit draco: illuc transiturus es.
 Sic est factus vt illudatur hic: ad hunc lo-
 cum ordinatus est: in his sedibus deputa-
 tus est. Si magnū aliqd̄ illi putas esse has

Saluus
 sedes: q̄ nō nōm sedes angeli
 sus est: mirare sedes mox
 est. Similitudine accepit
 magna aliqd̄ est hoc nō
 Bonū magis aliqd̄ p̄
 admittantur creatur. A
 gna habet dominū: h
 ferus habet crea se
 radibus melior⁹ velum
 breuorū: magnā possi
 am seruos in infime
 ne sibi p̄bnd: vt quod
 o and as doctae. A simi
 bus vsq̄ ad creaturā
 rā q̄ multi sunt gradus
 nus p̄curator ostendat
 gā hūc ostendit i extreme
 cretione: sicut dicitur
 trare: vt tunc p̄cedat
 ne quā accepit a dō
 fuit: alibi magis p̄curator
 testatū: est arborū: q̄
 nōcū. Et si fratres mei
 on ad similitudinē domus
 terne p̄t abid facere
 suo: turbare aliqd̄ nō
 autē nec ad illū iam
 trames ad deū. Quis
 ⁊ p̄ ch̄ristū intramus
 est quēdā ianua qua
 ianua quēdā a morte
 camis huius dermī
 illā ianua q̄si dōm
 potestate in illū
 sed nō tantū facit
 lente dōno suo. Ric
 ut quidē ille magnū
 param: sed ego in
 potest habere in
 uā illi. Nō falli
 e sic te nouit: vt
 meratos. Quid ergo
 est forte camen
 ptas temptato
 p̄mittitur: sed nō
 miratur: hōbe caput
 dracois. Suggestio
 re: a via tua noli
 si ad illudendū ei.
 in nocet nisi g
 expectant: dñe
 mi p̄ oportuno. Et
 quare vult sed nō mā

sedes: qz nō nosti sedes angeloz vnde lap-
sus est: miraris sedes mortuoz vbi delect^o
est. Que tibi videtur ei^o gloriatio: dānatio
est. Similitudinē accipite breuiter: qz reue-
ra magnū aliquid est hoc nosse z intellige-
re. Bonū magnā aliquā putate totaz istā
administratiōē creature. Bonus ista ma-
gna habet dominū: habet seruos: z in ipis
seruis habet circa se primos sibi in appa-
ratibus meliorib⁹ vestium: thesaurorum:
horreozū: magnarū possessionū: habet eti-
am seruos in infimis ministerijs ita subdi-
tis sibi p^ontib⁹: vt quosdā habeat z ad mū-
dandas cloacas: A sumis atqz pcuratori-
bus vsqz ad extrema ista z infima ministe-
ria q̄ multi sunt gradus: Si q̄ aliq̄s mag-
nus pcurator offendat z pna dñi sui (vbi
grā) fiat ostiarius i extremo loco aliquo: si
exercens sibi datā potestātē vt volētes in-
trare vel exire pturbet scdm modū potesta-
tis quā accepit a dño: illi aut nesciant euz
fuisse aliqñ magnū pcuratorē: magnā po-
testatē illi⁹ esse arbitrant: qz quid pdiderit
nesciūt. Et tñ fratres mei ostiari⁹ ille: de q̄
dixi ad similitudinē domus magne huius
terrene pōt aliq̄d facere nesciente domino
suo: z turbare aliq̄ē illo nō iubente. Iste
autē nec ad illaz ianuā positus est: qua in-
tramus ad deū. Christus est em̄ illa ianuā
z p christū intramus ad vitam eternā. Sz
est quedā ianuā qua intrat in hoc seculuz:
ianuā quedā mortalitatē circa ista infirma
carnis huius detrimēta z suplemēta. Ad
istā ianuā q̄si qdam ostiari⁹ est. Hic habet
potestātē in isto mari qua naues cōmeant:
sed nō tantā vt faciat aliq̄d nesciēte aut no-
lente dño suo. Ne forte aliq̄s dicat: perdi-
dit quidē ille magnā potestātē supiorū ap-
paratuū: sed ego in his infimis suz: hic me
potest habere in potestate: opus est vt ser-
uiā illi. Noli falli: nouit te dñs deus tuus:
z sic te nouit: vt capillos tuos habeat nu-
meratos. Quid ergo times: Temptatur⁹
est forte carnem tuā: flagellū est dñi tui: nō
ptās temptatoris tui. Vult nocere saluti q̄
pmittitur: sed nō pmittitur. Est aut nō per-
mittatur: habe caput christū: repelle caput
draconis. Suggestioni eius noli cōsenti-
re: a via tua noli labi. Draco hic quē fuxi
sti ad illudendū ei. Nā vis videre q̄ nō ti-
bi noceat nisi pmissus. Omnia: inquit:
a te expectant dñe vt des illis⁹ ci-
bū i tpe opportuno. Et iste draco mā-
ducare vult sed nō māducatur quē vult. Dia-

a te expectant dñe vt des ill⁹ cibū i tpe op-
portuno: Dia z repētia quoz nō est nume-
rus: z aīalia pusilla z magna: z iste draco:
z oīs creatura tua qua implesti terrā: oīa a
te expectant vt des illis cibū in tpe oppor-
tuno vnicuiqz cibū suū. Habes cibū tuū:
habet z draco cibū suū. Si benevixeris: ci-
bū christū habebis: si a christo recesserit: ci-
bus draconis eris. Omnia a te expectant
vt des illis cibū i tpe opportuno. Quid di-
ctū ē ipi draconi: Terrā māducabis. Bra-
coni dictū est: Terrā māducabis cunctis
dieb⁹ vite tue. Audisti cibū draconis: nō
vis vt det te deus manducandū draconi:
noli esse cib⁹ draconis: id est noli relinq̄re
verbū dei. Tbi em̄ dictū ē draconi: Terrā
māducabis: ibi iā dictū ē z preuaricatori:
Terra es z in terrā ibis. Lib⁹ serpētis esse
nō vis: noli eē terra. Quō inq̄s nō ero ter-
ra: Si terrena nō sapias. Audi Apostolū
vt nō sis terra. Nā corpus qd̄ gerit terra ē:
sed tu noli esse terra. Quid ē hoc: Si resur-
rexistis inq̄t cū christo q̄ sursum sunt q̄rite:
vbi christ⁹ est in dextera dei sedens: q̄ sursum
sunt sapite: nō que sup terrā. Si non sapi-
s terrena nō es terra. Si nō es terra: nō mā-
ducaris a serpēte cui cib⁹ data ē terra. Li-
bū suū dat deus serpēti: qñ vult: quē vult.
Bñ aut iudicat: falli nō pōt: nō ei dat au-
rū p terra. Dia a te expectat dñe vt des il-
lis cibū i tpe opportuno. **Cū dederis**
eis colligēt: An illos sūt: sed nō colligēt
nisi cū dederis. An diabolū Job erat: z q̄
dē nō deuorauit Job: sed vel tēptare non
ausus est: nisi cū ille dedisset. A te expectat
cū dederis eis colligēt: si nō dederis nō col-
ligent. Et qd̄ nos fratres: Quē cibum ha-
bemus: Sequitur z de cibo nostro. **Ape-**
riete aut te manū tuā⁹ vniuersa im-
plebunt bonitate. Quid est o dñe q̄
apis manū tuā: Adan⁹ tua christus est. Et
brachiū dñi cui reuelatū ē: Cui reuelat: il-
li aperitur. Reuelatio em̄ apertio est. **Ape-**
riente aut te manū tuā vniuersa implebun-
tur bonitate: Reuelate te christū tuū vni-
uersa implebunt bonitate. Nō aut habēt a
se bonitatē. Nā illi qñ boni probatur illis.
Auertente aut te faciē tuam tur-
habuntur: Multi repleti bonitate sibi
tribuerūt quod habebant z voluerunt glo-
riari quasi in iustificationibus suis: z dixe-
runt sibi: Iustus sum: magnus sum: z facti
sūt sibi placētes: z sonuit eis Apłs: Qui
em̄ habes qd̄ nō accepisti: Volēs aut pba-

Alia lra.
t dāte te illis.

Alia lra.
t oia.

Alia lra.
t nō habet.

Alia lra.
t nō habet.
t escam.

non rogabant. Quis enim potens et tumi-
dus et superbus in terra: qui dedignetur humili-
ter rogare deum: De impijs loquor: non de ce-
dris libani quos plantavit dominus. Impius quilibet:
et infelix anima rogare deum nescit: et vult
se rogari ab hominibus. Ad hoc est: opus est:
ut tangat illum deus et fumiget. Quia ceperit
fumigare: dabit deo precem: tamquam sacrificium
cordis: fumigat ad deum: deinde tunc pe-
ctus incipit et flere: quia et fumus excutit la-
chrymas. Qui tangit motes et fumigabit.

Cantabo domino in vita mea. Quid
est cantabit: Lotum quicquid cantabit. Late-
mus domino in vita nostra. Vita nostra modo spes
est: vita nostra postea eternitas erit. Vita
vite mortal spes est vite immortal. Canta-
bo domino in vita mea. Psallam deo meo
quod diu sum. Quia in illo sine fine sum. Quod
diu sum: psallam deo meo: Ne forte cum ce-
perimus psallere deo: in illa civitate pu-
temus nos aliquid aliud acturos. Tota vi-
ta nostra erit psallere deo. Si veniet in fasti-
dium quod laudamus: poterit venire in fastidium
et nostra laudatio. Si spiritus a nobis amat ille
spiritus laudat. Psallam deo meo quod diu sum.

Suavis sit ei disputatio mea:
ego autem iocundabor in domino. Suavis
sit ei disputatio mea. Que est disputatio ho-
minis ad deum: nisi confessio peccatorum: Con-
fiteri domino quod es: et disputasti cum illo. Dis-
puta cum illo: fac bona opera et disputa. Lava
mini: mundi estote: Esaias dicit: auferite
nequitas ab animis vestris: a conspectu oculo-
rum vestrorum: cessate a nequitibus vestris: disci-
te bene facere: iudicate pupillo et iustifica-
te viduam: et venite disputemus: dicit dominus.
Quid est disputare cum deo: Te illi indica-
scienti: ut indicet se tibi nescienti. Suavis
sit ei disputatio mea. Ecce hoc est domino suave:
disputatio tua: sacrificium humilitatis tue:
contribulatio cordis tui: holocaustum vite
tue: hoc est suave domino. Tibi autem quod est suave:
Ego autem iocundabor in domino. Ipsa est mutua
disputatio quam dixi. Indica te ei scienti: et
indicat se tibi nescienti. Suavis est ei con-
fessio tua: suavis est tibi gratia ipsius. Dixit se
tibi. Quia se tibi dixit: Per verbum. Quod ver-
bum: Christum. Et tibi dixit se: et se dixit: quia
misit Christus seipsum dixit. Ita plane audia-
mus ipsum verbum. Qui me videt: videt et pa-
trem. Ego autem iocundabor in domino. **Be-**
ficiat peccatores a terra. Scire vide-
tur o sancta anima que hic cantat et gemit. Utinam
cum ipsa anima sit anima nostra: utinam copulet ei

et societ et coniungat ei: videbit etiam mise-
ricordiam seueritatis. Quis enim capit hoc: nisi
qui impletus fuerit caritate: Beneficiat pecca-
tores a terra. Contremisce: quia maledictus. Et
quos maledicit: Sanctus sine dubio exaudi-
tur. Sed dictum est sanctis: benedicite: et nolite
maledicere. Quid est quod dicit: Benefici-
ant peccatores a terra: Plane deficiat: au-
ferat spiritus eorum et deficiant: ut emittat spiritum
suum: et recreent. Beneficiant peccatores a terra.
Et iniqui ita ut non sint. Quid non
sint: nisi iniqui: Ergo iustificentur ut non sint
iniqui. Vidit hoc et impletus est gaudium: et
reuocat verbum primum psalmi. **Benedic**
anima mea domino. Benedicat anima nostra
dominum fratres: quia donare dignatus est et faculta-
tem et sermonem nobis: et vobis intentionem
et studium. Unusquisque ut potest recordetur quod
audiuit colloquutionem inuicem ructate: sagi-
nam vestram ruminare: quod accepistis non eat
in viscera obliuionis vestre. **Thesauri**
de siderabilis requiescat in ore vestro. Magna
labore quesita et inuenta sunt: magno labo-
re nunciata et disputata sunt. Sed labor non
fructuosus vobis: et benedicat anima nostra domino.

Explicit Tractatus de ps. CIII.
Incipi: Tractatus de ps. CIII.
Psalmus iste centesimus quartus: primus
est in eis quibus prenotata alia. Cuius ver-
bi vel potius duorum verborum interpreta-
tio est: laudate deum. Et ideo inde cepit.

Expositio psalmi.
Confitemini domino: et inuoca-
te nomen eius. In laude enim
intelligenda est ista confessio: sicut
est: Confiteor tibi pater domine celi et terre. Pre-
missa enim laude: inuocatio sequi solet: ubi
desideria peccatorum alligant: Quia et ipsa oratio
dominica habet in capite breuissimam laudem
quod est: Pater noster qui es in celis: Tunc que petun-
tur deinceps consequuntur. Unde et alibi in
psalmo dicit: Confitebimur tibi deus: con-
fitebimur et inuocabimus nomen tuum. Quod
alibi est planius: Laudas inuocabo dominum:
et ab inimicis meis saluus ero. Ita et hoc Con-
fitemini inquit domino: et inuocate nomen eius.
Quod tale est: ac si diceret: Laudate dominum: et
inuocate nomen eius. Exaudit quippe inuoca-
tem: quem laudantem videt: laudantem autem
videt: quem probat amantem. Et in quo vo-
luit dominus boni sui amorem circa se ostendi
maxime: nisi in eo quod illi ait: Pasce oves
meas. Quia et hic sequitur. **Annunciate in-**
ter gentes opera eius. Vel potius: ut de

Alia lra
toomio

Alia lra
cundus sit
oquis me
ctabor